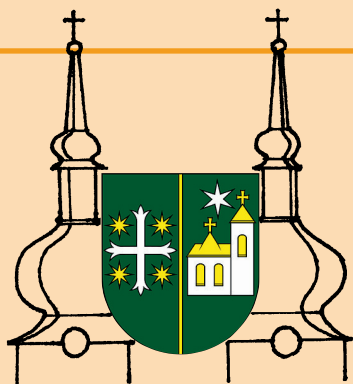

Hlásnik

Spravodaj Mestského úradu Šaštín-Strážec

Ročník XIII.

číslo 2

december 2012

Čas vianočný, čas zázračný ...

Vianoce – najkrajšie sviatky roka už potichu klopú na dvere. Túžobne očakávané pre svoju výnimočnosť a čaro.

Každý rok sa na ne tešíme a možno v nepriamej úmere, najviac tí najmladší. A tí starší, ktorých rebríček hodnôt sa opiera o životné múdrosti a skúsenosti, sú vďační, že sa ich dožili.

Vážení spoluobčania,

verím, že unavení uponáhľanou každodennosťou dokážeme v tento vianočný čas spomaliť krok, stíšiť hlas a venovať svoju pozornosť ľuďom vôkol nás. Lebo Vianoce sú časom darov a zázrakov. Veď z nášho vianočného daru máme čo rozdávať.

Budeme mať možnosť práve v tomto čase pozdraviť niekoho, koho sme si počas roka nevšimli, príležitosť vyjadriť úctu a obdiv tým, ktorých si vážime. Možno v správnom okamihu podať pomocnú ruku človeku, ktorý je v bezvýchodiskovej situácii, možno v príhodnej chvíli vystrieť dlaň, ktorá svojím teplom povzbudí a nalaď blížneho na radostnejšie myšlienky.

Môžeme potešiť návštevou či láskavým slovom tých, ktorí žijú osamotení, možno sa usmíť na človeka práve vtedy, keď to najviac potrebuje. Môžeme prejsť účasť v ťažkej situácii tomu, kto neráta s tým, že si ho niekto všimne. Možno pomôcť dobre mienenou radou prekonať prekážku, ktorá iného postretla na klukatej ceste životom. Možno nepatrným gestom prispieť k tomu, že zapálime iskru nádeje v očiach tých, ktorí už nedúfajú, možno podať pohár čistej vody tomu, kto je vysmädnutý po dlhej ceste neprehľadných zákrut života.

A keď doma zasadneme k štedrovečernému stolu nezabudnime obdarovať svojich blízkych balíčkom lásky a vľúdnosti.

Milí spoluobčania, budujme v sebe to, čo nás spája, darujme si jeden druhému viac porozumenia a dobra, viac tolerancie a pokoja. Úcty človeka k človeku, viac spolupatričnosti a súdržnosti.

Toto si želajme navzájom a pričinnme sa o to všetci, aby nám tieto dary vydržali nielen počas sviatočných dní, ale aj po všedné dni nového roka.

Zo srdca Vám všetkým prajem pokojné a radostné Vianoce.

Ing. Radovan Prstek
primátor mesta

Foto: L. Ponca

Milí spoluobčania,

čas beží veľmi rýchlo. Je tu čas predvianočný. Posledné štyri týždne pred Vianocami sú dňami intenzívnej prípravy na Vianoce. Tento čas nazývame advent, čo znamená príchod.

Príchod Ježiša Krista na zem. Toto si pripomínáme na Vianoce. Vianoce sú aj sviatkami rodiny. Pri štedrovečernom stole sa stretávajú rodiny, aby sa pomodlili, zaspomínali si, prečítali si z Biblie časť o narodení Ježiška v Betleheme, zavinšovali si a upevnili svoje rodinné vzťahy. Sú to sviatky lásky, radosti a pokoja.

Prajem Vám všetkým, aby tieto Vianoce boli pre Vás radostne a milostiplné. Teším sa na stretnutie s Vami na polnočnej svätej omši.

Jozef Pöstényi SDB
správca farnosti

Zastavme sa na polceste

Vážení spoluobčania,

v rýchlosti ubiehajúceho času si uvedomujeme, že prvá polovica volebného obdobia rokov 2011 – 2014 je už nenávratne za nami. A tu je vhodná príležitosť na to, aby sme sa obzreli za seba a bilancovali. Aby sme zodpovedne zhodnotili dosiahnuté výsledky našej práce a priznali si, čo sa nám podarilo za uplynulé obdobie uskutočniť a čo nám zostáva ešte dokončiť.

Všetci vnímame ekonomickú situáciu v akej sa ocitlo nielen naše Slovensko, ale aj celá Európa. Možno nám nie sú dostatočne jasné príčiny krízy na celom svete, chápeme však súvislosti a hlavne pociťujeme jej negatívne dopady aj na naše hospodárstvo, nevynímajúc samosprávu /napr. pokles príjmov z podielových daní zo strany štátu do pokladní miest a obcí, obmedzujúce legislatívne zmeny, systém úsporných opatrení vo výdavkovej oblasti, nedostatočné financovanie prenesených a originálnych kompetencií, zbavovanie sa zodpovednosti štátu za oblasti, ktoré mu výsostne patria/.

Napriek týmto vonkajším okolnostiam dnes môžeme smelo konštatovať, že súčasnému vedeniu nášho mesta sa úspešne darí plánované úlohy premieňať na realitu.

V čase, keď niektoré mestá a obce na Slovensku nedokážu plniť svoje základné úlohy (znižujú počty školských zariadení, redukujú objekty poskytujúce sociálne služby, rušia dopravné spojenia, zatvárajú športové haly, hľadajú náhradné využitie pre svoje kultúrne domy, okliešťujú a tlačia na minimum poskytovanie primárnych služieb, napr. v súčasnosti populárne vypínanie nočného osvetlenia ...) naše mesto, predovšetkým vďaka svojej veľmi dobrej finančnej stabilite (spomedzi všetkých 138-ich miest na Slovensku mesto Šaštín-Stráže, v rebríčku hodnotenia finančného zdravia, zaujíma výborné 16. miesto), realizuje náročné investičné aktivity. Ako príklad môžem uviesť schopnosť mesta spolufinancovať z vlastných zdrojov výstavbu kanalizácie, doteraz najväčšej investície v histórii mesta.

Trvalou predsa zatou úlohou naďalej zostáva otázka riešenia dopravy v časti Stráže. Nie všetko sa darí uskutočňovať podľa našich predstáv. Sami dobre viete, že na niektoré veľmi náročné úlohy, od zabezpečenia prípravných prác až po ich samotnú realizáciu, sú niekedy aj štyri roky krátky čas. Výsledky našej práce dnes hovoria o tom, že mesto Šaštín-Stráže, i keď pomalším tempom, ale iste mení svoju tvár. Napreduje a vytvára svojím obyvateľom priaznivé podmienky pre kvalitnejší spôsob života. Verte mi, že v súčasnej situácii to nie je také jednoduché. Preto úprimne ďakujem a oceňujem pomoc všetkých, ktorým leží dobro nášho mesta na srdci. Srdečná vďaka tým, ktorí sú ešte stále vo svojej zodpovednosti ochotní niečo pozitívne urobiť, čo i len pre jedného svojho spoluobčana.

Ing. Radovan Prstek
primátor mesta

Bilancujeme

Investície mesta za posledné 2 roky

V posledných dvoch rokoch mesto veľa investovalo do svojho rozvoja a tým zhodnotilo svoj majetok o viac ako 4 025 000 Eur

Z najväčších investícií uvádzame nasledovné:

- budovanie novej splaškovej kanalizácie 2 758 071 Eur
- kúpa 18-tich bytov v polyfunkčnom dome na Nám. slobody č. 942 935 559 Eur

- rekonštrukcia mestskej knižnice 267 267 Eur
- nákup úžitkového vozidla na úsek nakladania s odpadmi 15 948 Eur
- kúpa nehnuteľností /RD s.č. 569, pozemky pod TJ Šaštín, pozemky pod cestu na ulici Pri bitúnku 36 831 Eur
- obstaranie územnoplánovacej dokumentácie 3 895 Eur
- obstaranie PD na rekonštrukciu pavilónov MŠ 4 680 Eur
- osadenie radaru pri ZŠ na Štúrovej ul. 3 101 Eur
- nákup traktorovej kosačky pre TJ Šaštín 3 280 Eur

Bežné výdavky

Okrem uvedených kapitálových výdavkov mesto zo svojho rozpočtu zabezpečovalo plnenie dôležitých samosprávnych funkcií v rôznych oblastiach. Niektoré z nich aj s ich priemernou ročnou výškou uvádzame do pozornosti:

- zber, likvidácia a zneškodňovanie odpadov cca 270 tis. Eur
- verejné osvetlenie 90 tis. Eur
- aktivačná činnosť, verejnoprospešné služby 70 tis. Eur
- opatrovateľská služba 60 tis. Eur
- cestná doprava /údržba MK, dopravné značenie, starostlivosť o zeleň a verejné priestranstvá/ 45 tis. Eur
- kultúrne služby/knižnica, KD, kultúrne akcie/ 45 tis. Eur
- rekreačné a športové služby 30 tis. Eur
- centrum voľného času, mimiškolské aktivity 30 tis. Eur
- ochrana prírody a krajiny 15 tis. Eur
- spoločenské služby/dotácie organizáciám a iné/ 15 tis. Eur

Budovanie splaškovej kanalizácie

V mestskej časti Šaštín sa práce na budovaní gravitačnej kanalizácie začali v júni tohto roku. Už za sedem mesiacov sa podarilo zhotoviteľovi zrealizovať 2 čerpacie stanice, viac ako 3,5 km gravitačných stôk z celkového počtu 5,39 km a viac ako 180 kanalizačných prípojk. Do 15. novembra sa zhotoviteľ sústreďoval na práce na štátnych komunikáciách, nakoľko rozkopávkové povolenie sa končilo pred začatím zimnej údržby. V polovici novembra sa pracovné skupiny presunuli zo štátnych komunikácií naspäť na miestne. Tlaková kanalizácia sa v Šaštíne začala budovať v mesiaci júl. Do konca novembra už bolo položených viac ako 90% potrubia. Zhotoviteľ pokračoval zakopávaním domových čerpacích šacht na pozemkoch producentov odpadových vôd a napájaním na uličné vetvy tlakovej kanalizácie. Ku koncu mesiaca október bolo zakopaných cca 140 domových čerpacích šacht a zhruba 100 z nich bolo vystrojených čerpacou technikou.

V mestskej časti Stráže začali práce na gravitačnej kanalizácii pozvoľnejšie v mesiaci júl. Ku koncu mesiaca október

zhotoviteľ zrealizoval cca 1,5 km gravitačných stôk, z celkového počtu 2,0 km a viac ako 50 kanalizačných prípojk. V zimnom období sa bude pokračovať ulicou Vřšky, Hliníková a Bernolákov rad. Tlaková kanalizácia v tejto mestskej časti sa začala budovať v októbri tohto roku, práce prebiehajú podľa schváleného časového harmonogramu. Doteraz bolo zakopaných cca 80 domových čerpacích staníc, ktoré sú následne vystrojané.

Ryhy po prekopoch v štátnych komunikáciách boli pred začatím zimnej údržby dočasne upravené asfaltovým kobercom. Ten sa na jar odstráni a vybuduje sa nový, na šírku jazdného pruhu. Ostatné spevnené plochy sa budú opravovať až na konci projektu, t.j. v letných mesiacoch budúceho roka.

Ukončenie stavebných prác je plánované na september roku 2013. Následne po kolau-

dácii sa začne s pripájaním obyvateľov na novovybudovanú kanalizačnú sieť na základe zmluvy o pripojenie s prevádzkovateľom splaškovej kanalizácie. Do tejto doby je neprípustné pripájať sa na gravitačnú kanalizáciu a vypúšťať do nej akékoľvek vody. Občania, ktorí budú napojení na tlakovú kanalizáciu, budú priebežne oboznamovaní s termínom výstavby na ich ulici a budú im priebežne v predstihu poskytované ďalšie potrebné informácie.

Nie každé mesto má to šťastie budovať tak rozsiahlu stavbu z nenávratných cudzích zdrojov. V našom prípade ide až o 95 %. Zásluhou vedenia mesta sa umožnilo, aby sa na kanalizačnú sieť, okrem nehnuteľností slúžiacich na bývanie mohli bezplatne napojiť aj objekty určené na podnikanie. Z celkových rozpočtovaných nákladov stavby/10,7 mil. Eur/ bude mesto financovať 5% /534 tis. Eur/ z vlastných zdrojov, predpoklad do konca roku 2012 je 200 tis. Eur.

Mesto v súčasnosti rokuje s BVS, a.s. o otázke budúceho prevádzkovania novovybudovanej kanalizácie. Ďalšou náročnou úlohou mesta bude realizácia intenzifikácie ČOV.

Uzatvorenie a rekultivácia skládky odpadov

V letných mesiacoch tohto roka mesto zahájilo práce na projekte „Uzatvorenie a rekultivácia skládky odpadov“ v lokalite Bobogdány, v k. ú. Štefanov, ktorej dňom 31.12.2008 bola prevádzka ukončená. Stavba sa realizuje podľa schválenej projektovej dokumentácie a v súlade so stavebným rozhodnutím, ktoré nadobudlo právoplatnosť 14. 1. 2009.

Celková výmera územia je 2,94 ha. Cieľom biologickej rekultivácie je opätovné začlenenie pozemkov, dočasne vyňatých z LPF do produkčného procesu. Plán technickej rekultivácie rieši uzavretie skládky s využitím minerálneho tesnenia, drenážnej vrstvy z kameniva, rekultivačnej vrstvy zeminy a humóznej vrstvy. Uzavretie povrchu skládky

v predpísanom zložení bude predstavovať navýšenie povrchu uzavretého zhrutneného telesa skládky o 3,0 m.

V konečnej etape sa upravovaná plocha zatravní a zalesní navrhnutou drevinou agát.

Tieto stavebné práce mesto ako investor realizuje svojopomocne a financuje z účelovej rezervy, ktorú mesto v súlade so zákonom o odpadoch tvorilo od roku 2002.

Plánovaný termín ukončenia prác je rok 2015. Realizácia stavby bude mať pozitívny vplyv na životné prostredie.

Financovanie školských zariadení

Mesto zo svojho rozpočtu financuje chod všetkých školských zariadení, ktoré má vo svojej zriaďovateľskej pôsobnosti v rámci originálnych kompetencií.

Pre prehľadnosť uvádzame financovanie prevádzok jednotlivých zariadení v rokoch 2011 a 2012:

Školské zariadenia	Skutočnosť 2011 /údaje v Eur/	Predpoklad r. 2012 /údaje v Eur/
Materská škola	168 660	177 175
ŠKD pri ZŠ Štúrova 1115	18 600	20 260
ŠKD pri ZŠ Hviezdoslavova 1462	7 250	7 535
Zariadenie škol. strav. pri ZŠ Štúrova 1115	62263	46 960
Zariadenie škol. strav. pri ZŠ Hviezdoslavova 1462	23 975	26 340
Zariadenie škol. strav. pri MŠ Šaštín	25 520	34 560
Zákl. umelecká škola	191 630	205 550

Na podporu zamestnanosti

Mesto Šaštín-Stráže v spolupráci s ÚPSVaR Senica poskytlo deviatim uchádzačom o zamestnanie pracovnú príležitosť od 1.4.2012 do 30.9.2012. Týkala sa realizačných opatrení na ochranu pred povodňami a riešení následkov mimoriadnej situácie podľa § 50j zákona č. 5/2004 Z.z o službách zamestnanosti. Išlo o práce, ktoré sa týkali kosenia, hrabania, výrubu porastov, kríkov a poškodených stromov, odstraňovania haluzí, čistenia, údržby, obnovy priekop, odstraňovania nánosov.

Projekt s pozitívnym dopadom na životné prostredie bol prínosom nielen pre mesto, ale aj pre obyvateľov mesta, ktorým sa vďaka pracovnej príležitosti zlepšila ich sociálna otázka.

Mestský úrad Šaštín-Stráže

Informujeme

Nové bytové domy v Strážach

V septembri 2012 bolo vydané stavebné povolenie na stavbu bytových domov na ul. Školská v časti mesta Stráže. Projekt predpokladá výstavbu 30 bytov v šiestich bytových domoch. Bytové domy budú riešené ako dvojpodlažné, prispôbené okolitej zástavbe. Tri bytové domy budú s trojizbovými s výmerou po 78,81m² resp. s terasou 89,54m², dvojizbovými a jednoizbovými bytmi, ďalšie tri budú so šiestimi jednoizbovými bytmi s výmerou po 59,08m². V rámci stavby príde okrem iného i k rozšíreniu technickej infraštruktúry a miestnej komunikácie. Ukončenie prvej etapy výstavby – výstavba 3 bytových domov s trojizbovými bytmi sa predpokladá v 07/2013.

Usporiadanie vlastníckych vzťahov v RO Gazárka

Po mnohých neúspešných rokoch sa konečne v rekreačnej oblasti Gazárka dospelo k dohode medzi užívateľmi priľahlých pozemkov /vlastníkmi súkromných chát/ a ich majiteľom /mestom/. Podľa uznesenia MsZ č. 57/2011 a schváleného GP č. 512/2012 sa užívateľom umožnilo predmetné pozemky, na základe ich vlastného rozhodnutia, odkúpiť alebo prenajať. Za schválených podmienok o kúpu prejavilo záujem takmer 70 % ich užívateľov a zvyšných 30 % sa v tejto etape rozhodlo pre nájom.

Na podporu cestovného ruchu na Záhorí

Mesto Šaštín-Stráže je jedným zo zakladajúcich členov Oblastnej organizácie cestovného ruchu Záhorie. Zámerom tejto organizácie, ktorú založili mestá a obce v našom regióne na jeseň tohto roku, podľa zákona č. 91/2010 o podpore cestovného ruchu, je vytvoriť zo Záhoria významnú navštevovanú turistickú destináciu. Veď Záhorie, vďaka svojej bohatej histórii a tradíciám, má turistom čo ponúknuť. Jeho klenoty dokážu nadchnúť a pritiahnuť nielen domácich ale aj cudzincov.

Niektoré správne poplatky po novom

Od 1. októbra 2012 bol novelizovaný zákon č. 145/1995 Z.z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov, v ktorom sa zmenili i niektoré správne poplatky na úseku matriky a evidencie obyvateľov. Po novom budú poplatky nasledovné:

- za vyhotovenie výpisu z matričnej knihy (s výnimkou prvého výpisu)	5,00 Eur
- za osvedčenie podpisu	1,50 Eur
- za výpis z registra trestov /kolok/	4,00 Eur
- potvrdenie o trvalom pobyte	5,00 Eur

Mestský úrad Šaštín-Stráže

Medzinárodný festival sakrálnnej zborovej tvorby opäť v Šaštíne

Dňa 7. októbra sa v Bazilike Sedembolestnej Panny Márie konal už IV. ročník Medzinárodného festivalu sakrálnnej zborovej tvorby. Pre Mesto Šaštín-Stráže, ako spoluorganizátora tohto podujatia, bola veľká pocta, keď v zastúpení primátorom Ing. Radovanom Prstekom, mohlo na svojej pôde privítať vyše 250 účinkujúcich spevákov z ôsmich medzinárodných zborov. Hneď v úvode vystúpenia sa publiku predstavil domáci spevácky zbor pôsobiaci pri Bazilike v Šaštíne, pod vedením dirigentky Mgr. Evy Molekovej-Flamíkovvej, ktorý zožal mimoriadny úspech.

Slovensko ďalej reprezentovali tri súbory zo Senice /Cantilena, komorný zbor pri ECAV, komorný zbor pri ZUŠ/ a spevácky zbor Adoremus. Svoje kvality predviedli i dva zbory z Chorvátska /spevácky zbor Kud Sloga Hreljin, spevácky zbor MPZ Ronjgi Viškovo/ a maďarský spevácky zbor Bárdos Lajos Kamarakórus z Budapešti.

Mnohí návštevníci na tohtoročný festival, pre jeho vysokú umeleckú úroveň a príjemný kultúrny zážitok, isto tak skoro nezabudnú

Mestský úrad Šaštín-Stráže

Bude v Šaštíne Tesco?

Na septembrovom zasadnutí sa mestské zastupiteľstvo

zaoberalo návrhom obchodnej spoločnosti na výstavbu svojej novej predajne. Či na Námestí slobody pribudne nová prevádzka obchodného reťazca Tesco nie je ešte definitívne rozhodnuté. Ich predbežný zámer vedenie mesta vzalo na vedomie.

Podakovanie

Do Šaštína každoročne putujú pútnici na národnú púť ku svojej matke- Sedembolestnej. Pri organizačnom zabezpečení púte ochotne vypomáha mestský úrad v spolupráci s oddelením Policajného zboru. V tomto roku, keď do nášho mesta zavítalo takmer 40 tisíc pútnikov z celého sveta, pomáhali aj mnohí naši obyvatelia. Touto cestou chceme poďakovať všetkým za pomoc, vytvorenie podmienok pre dôstojný a pokojný priebeh slávností, za umožnenie parkovania na súkromných pozemkoch, za poskytnutú akúkoľvek pomoc či službu.

Mestský úrad Šaštín-Stráže

Poohliadnutie za letom

Dňa 17. 6. 2012 sa v RO Gazárka konal už druhý ročník kultúrnych slávností mikroregiónu Šaštínsko. Hlavným poslaním slávností je prezentácia folklóru a obcí mikroregiónu Šaštínsko.

28.7. – 29.7.2012 sa konal už 12. ročník plážového volejbalového turnaja, ktorého sa zúčastnilo 76 družstiev.

28. 7. 2012 sa v RO Gazárka konal tretí ročník súťaže vo varení gulášu.

9. septembra 2012 sa mesto zapojilo do akcie II. ročníka Pomôžte celé Slovensko – Krištáľová rallye. Bola to jazda historických vozidiel s posádkou osobností Krištáľového krídla a detí, pre ktoré sa zbierka konala. Do verejnej zbierky sa zapojilo aj naše mesto. Zástavka historických vozidiel bola u nás pred Bazilikou Sedembolestnej Panny Márie. Mestský úrad ďakuje všetkým občanom, ktorí sa zapojili do verejnej zbierky. Svojím konaním tak vyjadrili ľudskú spolupatričnosť a ochotu pomôcť chorým a slabým deťom. Ich humánný čin je pekným príkladom a reprezentáciou nielen ich osoby, ale aj Mesta Šaštín-Stráže. Právom im patrí obdiv a srdečná vďaka.

1. mája 2012 sa konal turnaj v šachu, ktorého sa zúčastnilo 10 detí a 26 dospelých.

Úspešným podujatím bol Beh Šaštínskymi bormi, ktorí sa konal 27. mája 2012 a zúčastnilo sa ho 73 detí a 94 dospelých.

Dňa 16. 6. 2012 sa konal 24. ročník Záhoráckeho maratónu a 9. ročník Polmaratónu. Mesto Šaštín-Stráže je spoluorganizátorom Senického polmaratónu, ktorého sa v tomto roku zúčastnilo 80 dospelých súťažiacich.

Ako vznikol Mikroregión Šaštínsko

Dňa 17. 7. 2007 bola podpísaná zmluva o združení obcí do Mikroregiónu Šaštínsko, uzatvorená na dobu neurčitú.

Účastníkmi tejto zmluvy boli Mesto Šaštín-Stráže, obce Čáry, Smolinské, Kuklov, Borský Mikuláš, Lakšárska Nová Ves a neskôr sa za členov pribrali obce Sekule, Moravský Svätý Ján, Kúty, Borský Svätý Jur a pozorovateľom sa stala obec Bílkove Humence. (pokračovanie na str. 5)

Ako vznikol Mikroregión Šaštínsko

(dokončenie zo str. 4)

Sídlom združenia je Mestský úrad Šaštín-Stráže, Alej 549, 908 41 Šaštín-Stráže. Štatutárnym zástupcom združenia je Štefan Šimkovič, starosta obce Kuklov, ktorý je zároveň i predsedom predstavenstva. Ďalšími členmi predstavenstva sú: Ing. Radovan Prstek, primátor mesta Šaštín-Stráže a Vladimír Bízek, starosta obce Borský Mikuláš. Najvyšším orgánom združenia je valné zhromaždenie, ktoré tvoria predstavitelia obcí združených v mikroregióne.

Mikroregión Šaštínsko svojou aktívnou činnosťou patrí medzi najaktívnejšie regionálne články Slovenska. Účelom združenia je ochrana oprávnených záujmov účastníkov v oblasti zlepšovania a skvalitňovania podmienok životného prostredia, spolupráca obcí na úseku rozvoja vzdelávania, kultúry, športu, turizmu, regionálneho rozvoja, odpadového hospodárstva a ďalších oblastí života.

Cieľom združenia je podporovať, udržiavať a rozvíjať kultúrne tradície mikroregiónu, pripomínať mladým generáciám históriu a návrat ku koreňom, pestovať v nich hrdosť na kultúrne dedičstvo našich predkov, usilovať sa o zviditeľnenie a šírenie dobrého mena mikroregiónu. Realizáciou tohto cieľa je sa snažiť zabezpečiť spojením vlastných finančných prostriedkov alebo sa snažiť o získanie potrebných finančných prostriedkov z fondov EÚ, štátnych dotácií a grantov VÚC.

Mikroregión združuje územie na ktorom žije 22 380 obyvateľov.

Mestský úrad Šaštín-Stráže

Nezabúdame na seniorov

Som obyvateľom-obyvateľkou Šaštína-Stráže.

Vedieť úprimne „s hrdosťou vysloviť tieto slová a naplniť ich obsahom - to je umenie.

Stalo sa pekným zvykom a tradíciou v našom meste, že v Októbri - Mesiaci úcty k starším, vzdáva vedenie mesta hold a úctu našim skôr narodeným obyvateľom. Tak tomu bolo aj 14.októbra, kedy sa primátor mesta Ing. Radovan Prstek prihovril našim seniorom, vyzdvihol ich celoživotné zásluhy a žaželať im veľa zdravia, optimizmu a radosti zo života. Pri tejto príležitosti aj v tomto roku, niektorí naši spoluobčania prebrali z rúk primátora ocenenie.

Rudolf Suchánek

Narodil sa v roku 1936 v Šaštíne. Vyučil sa za automechanika a pracoval v rôznych závodoch a elektrárňach v Čechách i na Slovensku. Poľovníkom je od roku 1964. Ocenenie získal za jeho zásluhy o rozvoj poľovníctva.

Pavol Letko

Narodil sa v roku 1933 v Šaštíne. Od roku 1957 v rámci obce i okresu Senica pracoval v civilnej obrane. Od roku 1970 sa stal predsedom Dobrovoľného požiarneho zboru v Šaštíne a v roku 2001 zaslúžilým členom DPO SR. Ocenenie získal za zásluhy v jeho aktívnej činnosti v oblasti požiarnej ochrany.

Menšíková Anna

Do Šaštína sa prisťahovala v roku 1960 z Borského Mikuláša. 33 rokov pracovala v bývalom závode Trikota. Stala sa aktívnou členkou Jednoty dôchodcov, túto funkciu vykonávala zodpovedne a svedomito.

Milan Čobrda

Pochádza z Hlbokého. Do Šaštína nastúpil ako učiteľ v roku 1971. Celý svoj život venuje žiakom a športu. Najväčšie ocenenie získal v Dubnici nad Váhom v roku 2010 a 2011 v súťaži Hľadáme nového Jozefa Plachého. Ocenenie dostal za zásluhy pri výchove mládeže v oblasti športu.

Europoslankyňa K. Nevedalová, M. Čobrda a Ing. R. Prstek primátor mesta.

Marek Zach

Narodil sa v roku 1991 v Strážach. Už od detstva sa venuje strelbe. V jedenástych rokoch sa zúčastnil majstrovstiev Slovenska vo westernovej strelbe. V rôznych streleckých disciplínach v roku 2012 získal 3 tituly majstra Slovenska. Ocenenie dostal za vynikajúcu reprezentáciu mesta v streleckých súťažiach.

MsÚ Šaštín-Stráže

Aktivity Gazárky

V roku 2012 sa kolektív rekreačného strediska (ďalej RS) Gazárka zameria hlavne na propagáciu RS prostredníctvom rôznych marketingových aktivít, aby sa zviditeľnilo a priťahovalo do Mesta Šaštín-Stráže viacej turistov

► Bilboardy

Pre zviditeľnenie Gazárky sme nafotili a dali vyrobiť 2 ks bilboardov, obsahujúce záber na atraktívnu časť rekreačného strediska počas sezóny. Jeden billboard bol umiestnený na reklamnej ploche v Strážach a druhý bol umiestnený na reklamnej ploche v obci Dojč.

► Balíčky v cestovnom ruchu

V rámci marketingovej prezentácie mesta a RS Gazárka spolupracujeme s cestovnou kanceláriou v Skalici Prvá cestovná, prostredníctvom ktorej bolo Mesto Šaštín-Stráže zaradené do zážitkového balíčka Zážitky na Záhorí a do balíčka prehliadky miest Skalica a Šaštín-Stráže v balíčku To najlepšie zo Záhoria.

Pre návštevníkov RS Gazárka a mesta Šaštín-Stráže máme vytvorenú ponuku Prehliadka mesta Šaštín-Stráže.

► Internetové médiá

Rekreačné stredisko Gazárka je prezentované aj na internetových portáloch Záhorí.sk, ktorý je aj naším mediálnym partnerom a ezahorie.sk. Ďalej sme zrekonštruovali internetovú stránku gazarka.eu. Máme vytvorenú aj stránku na známej sociálnej sieti Facebook, pod menom Gazarka.sk – Rekreačné stredisko.

(pokračovanie na str. 6)

Aktivity Gazárky

(dokončenie zo str. 5)

► Tlačové médiá

RS Gazárka spolupracuje aj s regionálnymi novinami ako napr. Záhorák, Senicko-Skalicko. Články o Gazárke vyšli aj v Záhorí, My a Hlásnik-u.

Mali sme uverejnený bezplatný článok aj v celoslovenských novinách Plus jeden deň a týždenník Nový Čas pre ženy.

hodnotené a priestor bol počas sezóny návštevníkmi maximálne využívaný.

Novinkou pre Gazárku a jej návštevníkov bolo zriadenie uvítacej tabule, dvoch informačných tabúl, orientačnej tabule a navigačných tabúl. Pre lepšiu propagáciu sme dali vyrobiť reklamné zvončeky a hrnčeky, ktoré sa predávali na recepcii v chatovej oblasti.

Medzi novinky v oblasti poskytovania služieb sme pre návštevníkov RS Gazárka vytvorili ponuku jász na koni a prenájom spoločenskej miestnosti.

Gazárka a budúcnosť

Nadalej sa budeme venovať marketingovým aktivitám, ktoré budú smerovať k pritiahnutiu nových návštevníkov RS Gazárka a k zvýšeniu jej obľúbenosti. Budeme zvyšovať povedomie o RS Gazárka aj na zahraničnom trhu cestovného ruchu, najmä v Českej republike, prostredníctvom ubytovacích portálov a masmediálnej komunikácie.

Naším najvyšším záujmom je neustále zvyšovanie kvality a komfortu ubytovania, a spokojnosti zákazníka, samozrejme v rámci finančných možností a s ohľadom na ziskovosť spoločnosti Gazárka, s.r.o..

Aj vďaka Vaším postrehom a námetom sme sa snažili Gazárku viac zviditeľniť a vylepšiť. Touto cestou ďakujeme obyvateľom Mesta Šaštín-Stráže a návštevníkom Gazárky za prejavenu priazeň v letnej turistickej sezóne 2012.

Zdroj: RS GAZÁRKA, s.r.o.

Výstavba nového tenisového kurtu v RS Gazárka

Tenisový klub v spolupráci s Mestom Šaštín-Stráže začal v máji 2012 výstavbu tenisového kurtu. Dôvodom výstavby bol zvyšujúci sa záujem občanov i turistov o tenis. Jeden tenisový kurt neuspokojoval dopyt, preto je našou snahou do budúcej sezóny 2013 otvoriť druhý tenisový kurt a do sezóny 2014 otvoriť tretí tenisový kurt.

V mesiacoch júl a august sa práce na tenisovom kurtu pozastavili z dôvodu otvorenia kempu. Nakoľko je v kempe vysoko spodná voda a bol problém aj pri zdvíhaní podkladu nad terénom, muselo tam ísť oveľa viacej drveného materiálu ako sa počítalo. Týmto všetkým sa vlastne výstavba tenisového kurtu predĺžila. Momentálne je stavba vo finálnej podobe, dorába sa vrchná vrstva pod antuku a oplotenie.

Ďakujeme Mestskému úradu Šaštín-Stráže za zabezpečenie finančných prostriedkov na zakúpenie novej antuky na tenisový kurt.

predseda tenisového klubu

Pod'akovanie jednej z nás

Pani Elena Ovečková, členka Redakčnej rady Hlásnika, sa rozhodla ukončiť svoju aktívnu činnosť. Jej rozhodnutie plne rešpektujeme.

Pani Elena Ovečková stála pred 12-imi rokmi pri zrode nášho Hlásnika a bola jeho prvou šéfredaktorkou. Sama prispievala veľmi zaujímavými článkami, v ktorých opisovala nesmierne pútavo život v našom meste nielen v tých časoch minulých, ale písala aj o aktuálnych udalostiach.

Popri práci v redakčnej rade viedla 36 rokov miestnu knižnicu a venovala sa kultúre v našom meste.

Nezabúdame na jej pravidelné relácie v mestskom rozhlase, na recitácie a príhovory pri uvítaní detí do života, pri uzatváraní manželstiev, ale aj pri posledných rozlúčkach na cintorínoch.

„Milá Elenka, dovoľ nám v mene všetkých, najmä však členov z redakčnej rady, poďakovať Ti z celého srdca za všetko, čo si pre naše mesto urobila.“

Redakčná rada Hlásnika

Salezián Jozef Hrdý

Trnavský samosprávny kraj každoročne udeľuje ocenenia osobnostiam v kraji, ktoré sa vo svojom živote významným spôsobom zaslúžili o obohatenie ľudského poznania, alebo dosiahli výrazné úspechy vo svojej významnej verejnoprospešnej činnosti. Na návrh Mesta Šaštín-Stráže zastupiteľstvo Trnavského samosprávneho kraja udelilo dňa 4. 10. 2012 v Trnave Cenu Trnavského samosprávneho kraja ThLic. Jozefovi Hrdému, SDB, za celoživotnú obetavú prácu v oblasti výchovy, vzdelávania a formovania mládeže.

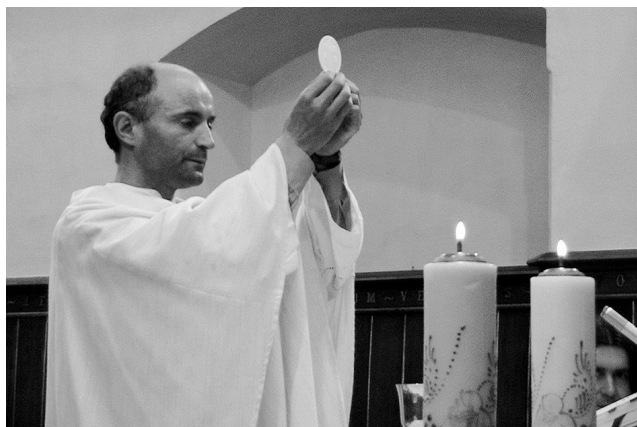
Blahoželáme k oceneniu s práním všetkého dobrého.

Redakčná rada

Pod'akovanie na rozlúčku

V mene všetkých farníkov, ale najmä v mene detí z oratka, chceme vrúcne poďakovať don Mariánovi Maťatovi za prekrásnych 8 rokov, počas ktorých v našej farnosti pôsobil a zanechal v nás nezabudnuteľnú stopu v podobe obdivuhodnej skromnosti, tolerance, obetavosti, pracovitosti,

veselej blízkosti k deťom, ktorým otvoril brány srdca i zveladeného oratka. Pravú donboskovskú spiritualitu sme zažili, keď organizoval výlety, púte a turistiku. Neváhal pomôcť i tam, kde sa ho to netýkalo a nemusel. Ťažko tohto človeka vystihnúť len pár slovami či vetami. Ešte raz za všetko srdečne ďakujeme!

Vďační obyvatelia mesta Šaštín-Stráže

Osvetlenie Baziliky Sedembolestnej Panny Márie

V septembri bolo okolo Baziliky Sedembolestnej Panny Márie rušno. Rozbehli sa práce s vonkajším osvetlením Baziliky. Štrnásteho septembra večer na vigíliu slávnosti Sedembolestnej Panny Márie, patróny Slovenska, sa Bazilika objavila z priečelia a z východnej strany v záplave svetla. V spolupráci a aj v spolufinancovaní s Mestským úradom Šaštín-Stráže a s firmou OMS sa podarilo Baziliku osvetliť z dvoch strán. Vďaka patrí najmä pánovi primátorovi Ing. Radovanovi Prstekovi, pani prednostke MsÚ Ing. Márii Macejkovej a tiež vedeniu firmy OMS. S veľkým

zápalom a nadšením viedol a odborné práce vykonával pán Silvester Buzay.

Bazilika Sedembolestnej Panny Márie je národná svätyňa a dominanta nášho mesta, ba i celého Záhoria. V tomto roku sme si pripomínali 250. výročie posviacky tohto chrámu.

Realizovaním osvetlenia sa naše mesto približuje k tým mestám v Európe, kde sú dominanty osvetlené. Zostáva ešte realizovať osvetlenie zo západnej a čiastočne aj z južnej strany a priame osvetlenie veží.

Srdečne ďakujeme všetkým, ktorí sa do tejto akcie zapojili a podporili ju.

Jozef Pöstényi SDB, správca farnosti

Interaktívna tabuľa v MŠ

Tak ako je v dnešnej dobe trendom neustále sa vzdelávať, v profesii učiteľa je to nevyhnutnosť. Už v priebehu dvoch rokov sme aj my, učiteľky materskej školy, úspešne zvládli niekoľko vzdelávacích kurzov zameraných na prácu s PC a tvorbu didaktických materiálov prostredníctvom využitia digitálnych technológií. Najviac nás však zaujali možnosti využitia interaktívnej tabule – didaktickej pomôcky pre deti ale aj pre učiteľa. Zistili sme, že jej možnosti skvalitnia vo veľkej miere výchovno-vzdelávací proces, čo nás motivovalo k zabezpečeniu aspoň jednej interaktívnej tabule aj do našej materskej školy.

Nakoľko je však zakúpenie interaktívnej tabule finančne veľmi náročné, hľadali sme spôsob, ako získať finančný kapitál na jej zakúpenie. S pozitívnym prístupom p. riaditeľky k tejto myšlienke sa nám podarilo vyčleniť **1 552 € zo zdrojov MŠ** – z toho si čiastku vyskákali deti po dva roky Tancom Turkov, vstupné z karnevalu, zberom papiera v MŠ a čiastkou prospelo aj rodičovské združenie MŠ. Nakoľko sa však cena interaktívnej tabule pohybuje vo vyšších číslach, od 2 000 do 4 000 €, mali sme stále nedostatok financií na jej zakúpenie. Na podnet niektorých rodičov – podnikateľov, že prispievajú na jej zakúpenie, sme nabrali odvahu požiadať aj ostatných podnikateľov v meste a podniky o pomoc. I keď sme vzhľadom k zlej finančnej situácii dnešnej doby nepočítali s veľkými finančnými darmi, musím konštatovať, že naši podnikatelia a vedenie niektorých podnikov a závodov v našom meste nezostali ľahostajní a **prispeli spoločne darmi vo výške 1 600 € !!! Veľmi nás to potešilo a chceme touto cestou všetkým POĎAKOVAŤ za ich ochotu a pomoc! Spoločne sa nám podarilo nazbierať 3 152 €, čo nám umožnilo zakúpiť:**

1. Interaktívnu tabuľu 2452 €
2. Notebook k tabuli 400 €
3. Dovož, inštalácia a zaškolenie 300 €

Nový školský rok 2012/2013 budeme začínať už z novou pomôckou, za čo chceme poďakovať tým, čo nám pomohli! Zoznam darcov nájdete na stránke:

www.ucitelkarenata.webnode.sk

Mgr. Renata Zajíčková

Projekt Comenius na ZŠ Šaštín-Stráže

Naša škola sa zapojila do projektu Comenius – školské partnerstvá, ktorého cieľom je posilniť európsku dimenziu vo vzdelávaní prostredníctvom aktivít medzinárodnej spolupráce medzi školami.

(pokračovanie na str. 8)

Projekt Comenius na ZŠ Šaštín-Stráže

(dokončenie zo str. 7)

Projekt umožňuje učiteľom a žiakom z rôznych krajín pracovať spolu na jednej téme spoločného záujmu. Zapojenie sa do partnerstva umožňuje žiakom i učiteľom precvičiť si svoje znalosti v cudzom jazyku a zvýšiť záujem žiakov učiť sa cudzí jazyk. Partnerstvo trvá dva roky. Projekt, ktorého sa naša škola zúčastňuje, nesie názov Odhaľme tajomstvá európskych záhrad.

Počas trvania projektu Comenius sa budú uskutočňovať aktivity vo všetkých partnerských školách, ktoré smerujú k splneniu cieľa projektu:

- sadenie narcisov – symbolu Programu nádeje a vzájomného porozumenia,
- vytváranie vzorových záhrad, triedne záhrady,
- triedny register pestovaných rastlín,
- využívanie vypestovanej zeleniny pre zdravý obed,
- typické vianočné a novoročné rastliny v partnerských krajinách – výmena albumov,
- záhrada mojich snov – výtvarné práce, prezentácie IKT,
- prezentácie najkrajšej záhrady v mojom okolí,
- koncert „Moc kvetín“,
- vytvorenie medzinárodného prírodopisného slovníka,
- ochrana životného prostredia „Enviromentálny deň“ - „Môj hlas v životnom prostredí“,
- literárne súťaže,
- kvetinová diskotéka,
- kalendár „Ročné obdobia v záhrade“,
- dopisovanie žiakov z partnerských škôl,
- príprava medzinárodnej kuchárskej knižky,
- exkurzie do botanických záhrad, poznávanie záhrad,...

Naše partnerské školy sú: Szkola Podstawowa nr 109 im. Ludwiki Wawrzynskiej, Lodz, Poľsko, Ceip Miguel De Cervantes, Zahara de los Atunes (Cádiz), Španielsko, Theodor-Heuss-Schule Limburg, Limburg, Nemecko, Holy Rosary R C (A) Primary School, Burton – upon – Trent, Veľká Británia, Istituto Comprensivo Benedetto XIII, Gravina, Taliansko, Barry Island Primary School, Cardiff, Veľká Británia, Mehmet Ozcan Torunoglu İlkogretim Okulu, Ankara, Turecko, Tildy Zoltan Altalanos Iskola, AMI es EPSZ, Szeghalom, Maďarsko, College Jean-Philippe Rameau, Dijon, Francúzsko, Rigas 6. vidusskola, Riga, Lotyšsko, Základná škola, Šaštín-Stráže, Slovensko.

V priebehu rokov 2012-2014 sa uskutočnia vzájomné stretnutia partnerských škôl, pričom hosťiteľskou bude vždy iná krajina.

V dňoch 9.10. - 13.10.2012 sa uskutočnilo prvé pracovné stretnutie v poľskom meste Lodž. Každú krajinu zapojenú do projektu zastupovali na tomto zoznamovacom stretnutí vyslaní delegáti jednotlivých škôl. Poľskí hostitelia privítali všetkých prítomných tradičným slovanským spôsobom – chlebom a soľou.

Po vypočutí hymny EÚ sa prítomným prihovorila riaditeľka hosťiteľskej školy a po nej skupinky žiakov tamtojšej školy postupne predviedli kroje, zvyky a tance typické pre každú zúčastnenú krajinu. My Slováci sme boli prezentovaní ako národ žijúci pod Tatrami, s typickou horskou scenériou a pasením oviec. Anglicko predstavili imitovaním svetoznámej beatovej skupiny Beatles. Pre Španielsko sú typické býčie zápasy a tanec flamenco a túto atmosféru predstavila ďalšia skupina žiakov. Francúzov predstavili ako gurmánov – predviedli ochutnávanie dobrých jedál a dievčatá, tančiace brušné tance, predstavili Turecko. Poslední predstavili svoj folklór domáci Poliaci.

Po tomto milom vystúpení detí nasledovala oficiálna časť, v ktorej každá zúčastnená krajina prezentovala svoju krajinu, mesto a školu. V ďalších dňoch nám hostitelia ukázali historické a kultúrne pamiatky mesta Lodž, navštívili sme botanickú záhradu, v ktorej sme videli rastlinstvo typické pre Poľsko. Pri návšteve záhradníctva každý zo zúčastnených zasadil do črepníka kvet podľa vlastného výberu a mohol si ho zobrať na pamiatku. Súčasťou nabitého programu bola prehliadka koncentračného tábora a mestského múzea v Lodži.

Boli sme prítomní na vyučovaní partnerskej základnej školy a gymnázia. Prítomný kňaz nám všetkým predniesol pekný príhovor o potrebe spolupatričnosti, o potrebe mať otvorené srdcia pre všetkých, nemyslieť len na svoj prospech. Ako symbol tejto dobrej vôle žiaci školy na pripravený záhonček sadili cibulky narcisov vo tvare slzy. My ostatní sme tiež dostali cibulky narcisov, aby sme si ich ako spomienku zasadili vo svojej škole.

Po návrate z pracovnej návštevy v Lodži musíme pomaly rozmýšľať o chystanom stretnutí všetkých partnerských škôl v našom meste, ktoré sa bude konať 7. júna 2013. Stretnutie s partnerskými školami nebude len prezentáciou samotnej našej školy, ale prezentáciou celého mesta a nášho blízkeho okolia.

Na základe skúseností získaných na návšteve partnerskej školy v Lodži viem, že úspech môžeme dosiahnuť len zainteresovaním aj iných škôl a inštitúcií, aby dojmy z návštevy nášho mesta boli čo najlepšie.

Mgr. Božena Balgová

Rozvíjame partnerstvo so zahraničnými školami

Medzi priority Základnej školy Šaštín-Stráže patrí budovanie siete kontaktov so školami v zahraničí. Projekt Comenius, prostredníctvom ktorého sa naša škola dostáva do úzkeho styku so školami vo Veľkej Británii, vo Francúzsku, v Španielsku, v Maďarsku, v Nemecku, v Poľsku, v Taliansku, v Lotyšsku a v Turecku, spolupracujeme so školami v cudzine aj na úrovni lokálnej. Jednou z foriem lokálnej spolupráce je družba s partnerskými inštitúciami v krajinách, s ktorými susedíme. Po minuloročnej návšteve ukrajinskej družobnej školy v ukrajinskom meste Svaljava sa našej ZŠ dostalo cti reciprocity. V mesiaci jún sme mali možnosť hostiť pedagógov zo svaljavského gymnázia.

(pokračovanie na str. 9)

Rozvíjame partnerstvo so zahraničnými školami

(dokončenie zo str. 8)

Táto škola, nachádzajúca sa neďaleko Užhorodu, k nám vyslala štyroch zástupcov, ktorých na pôde mesta Šaštín-Stráže privítal Ing. Radovan Prstek. Po stretnutí na Mestskom úrade sa hostia presunuli do priestorov ŽS, kde už na nich čakalo vedenie školy na čele s jej riaditeľom Ing. Ľubomírom Galušom. Ten našim ukrajinským partnerom predstavil miestnu ZŠ ako vrcholnú vzdelávaciu ustanovitzu pre primárne a sekundárne vzdelávanie na území nášho mesta, previedol ich budovou školy a zoznámil s členmi pedagogického zboru. Hostí z Ukrajiny následne pozval na jednotlivé vyučovacie hodiny. Prvý stupeň ich zaujal daltonským vyučovaním, druhý stupeň sa zaskvel prácou s interaktívnou tabuľou. Naši partneri neostali ukrátení ani o zážitok zo stretnutia so slovenskou duchovnou kultúrou, z kontaktu s historickými pamätihodnosťami a z pôžitku gastronómie: v sprievode PaedDr. Mareka Michalenka z Gymnázia Jána Bosca navštívili miestnu Baziliku, neobišli Bratislavu a v spolupráci s našim učiteľom dejepisu Mgr. Martinom Balážom sa zoznámili nielen s históriou kráľovského mesta Skalica, ale aj s dejinami bývalého Holíčskeho panstva. Svaljavskí učitelia následne radi okúsili viaceré zo slovenských jedál, napr. skalický trdelník. Štyri dni, ktoré u nás hostia strávili, sa niesli v znamení dobrej nálady, priateľstva, úcty k učiteľskému povolaniu a snahy vzájomne sa s predstaviteľmi ZŠ obohacovať o skúsenosti so vzdelávaním a výchovou mládeže. Ich návštevu po celý čas sprevádzala aj Mgr. Anna Baďurová, ktorej patrí naša úprimná vďaka ako aj ostatným kolegom, ktorí sa zaslúžili o príjemný pobyt našich hostí. Ukrajinskí kolegovia sa na margo dní strávených v našom meste vyjadrili, že budú veľmi radi, ak sa vzájomné kontakty medzi našimi školami prehĺbia a zintenzívnia. Túto myšlienku podporujeme.

PhDr. Peter Mráz, PhD.

Dobrý nápad stojí groš

Už po šiestykrát sa podarilo pedagógom a deťom zo Špeciálnej základnej školy pripraviť pre celú verejnosť nášho mesta (ale dokonca aj z okolitých obcí) výstavku strašidielok a veselých rozprávkových postavičiek z dýň a jesenného materiálu, ktorý nám ponúkajú naše záhradky. A nielen tie naše. Ďakujeme všetkým dobrým ľuďom, ktorí nám pravidelne pomáhajú s materiálom a ochotne poskytnú čo – to zo svojej záhradky pre potešenie ostatných. Potom už „len“

stačí, aby mali pani učiteľky s pánom učiteľom dobrú náladu a bohatú fantáziu. Nejednen unesený divák sa pri výstavke čuduje, kam na tie nápady ešte chodíme. To je naše tajomstvo, ale už teraz premýšľame o tých budúcoročných. Teší nás záujem verejnosti o túto novú tradíciu v meste. Sme radi, že takto robíme radosť nielen deťom, ale aj dospelým.

Kolektív SZŠ Šaštín-Stráže

CVČ Betárik

CVČ Betárik v tomto školskom roku otvorilo krúžky pre deti i dospelých. Mnohé z nich pracujú už viacero rokov a iné z nich sú novinkami. Niektoré z nich sa nestretli s dostatočným záujmom detí možno len preto, že nevedia, aká zaujímavá činnosť na nich čakala /napr. Debružár/.

V tomto roku deti navštevujú tieto krúžky: tanečný, mažoretky, rozlískavačky, počítačový krúžok, športový, spevácky - ľudové piesne, anglický jazyk pre MŠ, anglický jazyk pre dospelých, rybársky, futbal a joga pre dospelých.

V priebehu roka budeme organizovať rôzne krátkodobé kurzy - napr. pletenie dekoračných košíkov, výroba šperkov, servítková technika a iné, podľa záujmu detí a rodičov.

Sledujte teda oznamy vo vitríne pred MsÚ, na nástenke v ZŠ a počúvajte naše oznamy v mestskom rozhlase - tu sa vždy dozvieme čo nové pripravujeme.

Naša WEB stránka: www.cvcbetarik.estranky.sk. Tu si môžete pozrieť i fotogalériu z podujatí CVČ Betárik.

Anna Palkovičová
riaditeľka CVČ

Každý, kto je malý chlapec, bude raz aj dedko

„Človek je krásny nielen vtedy, keď má pružný krok. Človek je krásny podľa múdrosti, čo zrať sa mu v oku, podľa vrások a bielych vlasov, podľa slov, keď ponára sa v hovore s deťmi do rokov, keď aj on bol mladý. Človek je krásny vtedy, keď ho ľudia majú radi.“

Malá skupina žiakov Gymnázia Jana Bosca V Šaštíne-Strážach navštívila v piatok 12.10.2012 miestny domov dôchodcov. K žiakom a ich triednej učiteľke sa pridali salezián don František Čunderlík a vychovávateľ Lukáš Vrábel.

Mali možnosť stretnúť hneď niekoľko krásnych ľudí, ktorých krok už nie je taký pružný, ruky sú roztrasené, oči vidia len pomocou okuliarov.

Aké sú ich dojmy zo stretnutia? „Čakali nás usadení v jedálni domova, skromne, zahĺbení do vlastných myšlienok.“

(pokračovanie na str. 10)

Každý, kto je malý chlapec, bude raz aj dedko

(dokončenie zo str. 9)

Usmievavá sestračka nám otvorila dvere a úsmevy zažiarili i na tvárach babičiek a deduškov. Prišli sme ich potešiť, povzbudiť, skrátiť dlhú chvíľu. Začali sme spievať piesne, hrať na gitare a husliach a naše hlasy boli zo začiatku roztrásené. No ich vďačné pohľady nám dodali odvahu. Recitovali sme báseň, pozvali sme ich i do tanca a ich ubolené nohy sa rozhýbali v pomalom valčíkovom rytme. Nie dlho, iba chvíľku, síl nebolo veľa. S veľkou vďakou prijali i naše papierové origami srdiečka s myšlienkou na zamyslenie, vlastnoručne vyrobené žiakmi na hodinách umenia a kultúry. A potom začali spomínať... na miesta, kde prežili svoj život, na ťažkú prácu a detstvo. Porozprávali nám tiež o ich súčasnom živote, pochválili starostlivosť sestričiek v domove. Úsmevy sa pri rozhovoroch striedali so slzami... na ich, ale i na našich tvárach. Na záver krásne poďakovanie od najstaršej 96-ročnej obyvateľky domova a požehnanie od dona Čunderlíka. Stretnutie ubehlo veľmi rýchlo.“

„Každý, kto je malý chlapec, bude raz aj dedko. Dedka všetci v úcte majú, dedko vie vraj všetko.“ – hovorí jedna báseň. Nezabúdajme na to. I my budeme raz starí. Starší ľudia sú krásni vďaka svojej životnej múdrosti. Prejavujeme im úctu, ukážme náš záujem a venujme svoj čas, pomôžeme. A to nielen v októbri, ktorý je mesiacom úcty k starším. My ďakujeme Vám, milé babičky a deduškovia, za hlboký zážitok.

Mgr. Katarína Václavková

Veľa malých skutkov pohromade

Všetci veriaci, ktorí zavítali v tomto roku do nášho strážskeho kostolíka, mohli zbadáť, že prešiel mnohými zmenami. Samozrejme, že k lepšiemu. Spomeniem len niekoľko príkladov. Vyhrievané lavice boli doplnené o opierky na chrbát, šikovné krajčírky pošli nové čo sa len dalo a nemenej šikovné chlapecké ruky vyhotovili krásne stojany na kvety, aby do nich zručné aranžérske prsty pripravovali stále čerstvé kvety. Novú tvár dostali aj všetky sochy v kostole. Do každej lavice pribudli dve nové modlitebné knižky. Je pripravená nová „spovedníčka“ a musím spomenúť aj nové koberce. Takisto sa nezabúda ani na okolie kostolíka. Úpravou prešli stromy pri kalvárii po ceste do kostola a aj kvetinové záhonky okolo kostola.

Niekoľko mužov sa postaralo o odstránenie starej vonkajšej fasády. Jej oprava nie je ešte stále dokončená, pretože

neustále prebiehajú rokovania s Národným pamiatkovým ústavom, čím sa tieto práce len oddaľujú.

Popri týchto prácach v kostolíku sa podarilo zrenovovať aj kríž v Strážach. Bol posvätený po slávnostnej svätej omši vo sviatok Nanebovzatia Panny Márie, 15. augusta. Posviacku urobil pán farár Jozef Pöstényi spoločne s kaplánom Petrom Barinom a zúčastnilo sa na nej okrem pozvaných dobrodincov a aktivistov, ktorí sa zapojili do prác, aj veľa ďalších občanov z nášho mesta, nielen zo Stráží ale i zo Šaštína. Zároveň sa začalo aj s opravou a renováciou kaplniek v meste. Ako mi povedala iniciátorka a duša týchto prác, ľudia chcú pomáhať, len nevedia kde a ako. Čakajú na niekoho, kto im ukáže čo majú urobiť a určí konkrétnu úlohu.

Nemám spomínať mená týchto ľudí a ani im ďakovať. Oni si chcú vybrať svoje poďakovanie až tam „hore“. Tak im to teda zo srdca zaželajme. Dnes už len málokto priloží ruku k dielu zdarma, bez nároku na odmenu či poďakovanie. Nech sú nám všetci tí, ktorí tento strážsky svätostánok a aj kaplnky opravujú a zveľaďujú veľkým vzorom a ja dúfam, že takých ľudí bude viac.

Ak už teda nemám ďakovať, tak sa len hlboko skláňam pred ich nadšením a odhodlaním, s akým sa do obnovy Kostola sv. Alžbety, kríža i kaplniek pustili.

Mgr. Ľudka Machová

Ó, šťastný deň!

Áno, presne tak by sme mohli označiť 15. september 2012, ktorý je zasvätený patrónke Slovenska Sedembolestnej Panne Márii. V tento slávnostný deň dostali veriaci v našej Bazilike aj jeden mimoriadny darček – koncert šťastínskej rodáčky – speváčky Janky Kocianovej. Ak si spomeniete na minuloročný rozhovor s ňou pre náš Hlásnik, vyjadrila sa, že je jej želaním vystúpenie so svojím programom v miestnej Bazilike. Ubehol rok a pani Janke sa toto želanie splnilo. Spoločne s kňazom Jánom Sucháňom a s Art Music Orchestrom z Červeníka (okres Hlohovec, zo starých ľudoviek známy ako Verešvár) vystúpila v hodinovom programe Otčenáš. Pri tejto príležitosti som si dovoľila ju opäť osloviť.

Pani Janka, kto bol iniciátorom tohto vystúpenia?

Na základe kladného ohlasu na náš spoločný hudobno-slovný program Otčenáš, sme s Jánom Sucháňom uvažovali o tom, že by bolo dobré, aby sme tento program uviedli aj v mojom rodnom meste, kde som sa okrem iného stala aj čestnou občiankou. Spojila som sa s farnosťou a na základe vzájomnej dohody sa vystúpenie uskutočnilo.

Ako sa vám spievalo v rodnom meste?

Bol to mimoriadne príjemný pocit. Moja maminka bola Mária, Bazilika je zasvätená Panne Márii... Maminka, sestra Elena, aj ja sme boli v Bazilike pokrstené, v nedelu sme tam chodili na omšu, svojím spôsobom to bol pre mňa návrat do detských čias.

Bolo to vaše druhé vystúpenie v Šaštíne-Strážach?

Hej. Prvý raz som v Šaštíne uviedla premiéru môjho spoločného programu s Milanom Lasicom a Julom Satinským STRETNUTIE. Ani sa mi nechce veriť, že to trvalo viac ako 35 rokov, kým som sa tu mohla znovu objaviť.

(pokračovanie na str. 11)

Ó, šťastný deň!

(dokončenie zo str. 10)

Aké sú vaše dojmy z tohto vystúpenia?

Spievať v Bazilike plnej divákov je samé osebe ohurujúce. Ten obrovský priestor, tváre poslucháčov, z ktorých sa dá vyčítať, ako sú piesňami zaujatí, ohromný aplauz na záver programu – ťažko sa to dá opísať. Som veľmi šťastná, že sa to tak dobre vydarilo.

Pri akej príležitosti ste sa spoznali s kňazom Jánom Suchánom?

Jána Sucháňa som poznala z jeho príhovorov v rádiu Twist, a tak keď som pred rokmi pripravovala nahrávanie gospelového CD EVANJELIUM, oslovila som ho s návrhom, či by mal záujem doplniť piesne na tomto albume hovorovým slovom. Ponuku prijal a odvtedy spolupracujeme stále. Nahráli sme ďalšie CD OTČENÁŠ, ktoré je aj základom rovnomenného programu, s ktorým sme vystupovali aj v Šaštíne.

Vo vašej prvej piesni ste spievali: „Chcem iba jednu vec!“ Napadlo vás počas jej spievania aj niečo konkrétne?

Nielen počas spievania tejto pesničky, ale stále mám želanie, aby som ešte dlho mohla v zdraví spievať.

V programe zaznela aj vaša obľúbená pieseň Kadiaľ ísť. Kadiaľ išli vaše cesty za posledný rok od nášho stretnutia?

Nebol to najveselejší rok. Starala som sa o ťažko chorého otca, aj som ho tu v Šaštíne pochovala. Jedinou útechou mi bolo práve účinkovanie s programom Otčenáš.

Slovenská televízia začala v septembri vysielat' tretiu sériu programu Legendy popu. Jedna časť bola venovaná aj našej rodáčke, pani Janke Kocianovej. Nedalo mi, aby som sa nespýtala aj na tento program.

Pani Janka, čo pre vás znamená zaradenie medzi legendy popu?

Zaradenie medzi legendy bolo pre mňa znamením, že na mňa ešte celkom nezabudli.

Aké boli vaše dojmy z tohto programu?

Program bol super pripravený, vynikajúca dramaturgia, scenár aj režia. A dokonali moderátori. O hostoch nehovoriac. Pociť z toho mám výborný. Bolo to zábavné, vtipné a veľmi informatívne. Ohlasy divákov sú iba kladné. Desiatky sms a mailov svedčia o tom, že sa to divákovi páčilo, a o to vlastne išlo.

Kto vyberal hostí, ktorí boli spoločne s vami v programe?

Dramaturgia navrhla pesničky a oslovila interpretov. Ja som dala tiež svoje návrhy. Speváci si potom mohli vybrať podľa toho, čo si mysleli, že by im sedelo. Čiže to bola istým spôsobom kolektívna práca.

Vrátim sa však k vystúpeniu v našej Bazilike. Krásny zamatový a nezameniteľný hlas pani Janky potešil v spomínaný sobotný podvečer nielen občanov Šaštína či Stráží, ale aj množstvo veriacich pútnikov z blízkeho i vzdialeného okolia. Ľudia odchádzali s hlbokým zážitkom a plní nezapomenuteľných dojmov. Zaplnená Bazilika bola dôkazom toho, že pani Janka je stále v kurze a je uznávanou speváčkou. Teším sa na jej ďalšie vystúpenia a účinkovania v našom meste.

Zároveň v mene všetkých čitateľov Hlások pani Janke želim, aby sa jej splnilo i ďalšie želanie – aby mohla ešte dlho v zdraví spievať a tak rozdávať radosť a šíriť medzi ľuďmi pohodu a lásku. Veľa zdravia, pani Janka!

Nesmiem však zabudnúť ani na správcov našej farnosti, ktorí veriacim takýto krásny zážitok sprostredkovali.

Dakujem.

Mgr. Ľudka Machová

Poštová známka s motívom národnej Baziliky

Dňa 14. septembra 2012 bola počas piatkovej svätej omše v národnej Bazilike Sedembolestnej Panny Márie inaugurovaná nová poštová známka s motívom národnej Svätyne. V závere svätej omše ju posvätil Mons. Ján Formánek. Znáмка vyšla v cykle Krásky našej vlasti v náklade 1 000 000 kusov v nominálnej hodnote 0,40 EUR. Autorkou výtvarného návrhu je Mgr. art. Edita Hertl Balážová, ktorú som požiadala o rozhovor.

Kedy to všetko začalo?

Celý projekt známky sa realizoval rok a pol dopredu z dôvodu náročnosti na prípravu a častých schvaľovacích korektúr zo strany odborníkov. Poštová známka má stanovené limity, ktoré musí výtvarník dodržať a nepustia ho ďalej.

Bola vyhlásená súťaž? Na realizáciu známky som bola oslovená Slovenskou poštou. V roku 2010 som pre nich robila moju prvú známku na tému Matúš Čák Trenčiansky, známka mala úspech a tak asi preto som bola oslovená z ich strany. Námet bol daný zo strany pošty na tému Pútné miesta Slovenska. Vznikla tak séria známok dvoch pútnych kostolov a to Šaštínska Bazilika a Skalka pri Trenčíne.

Aký je tvoj postup pre začiatím návrhu? Námet bol určený a to architektúra Baziliky. Šaštínsku Baziliku poznám dobre, ale keď sa človek detailnejšie začne zaoberať stavbou aby dobre zvládol perspektívu, objaví veľa krásnych detailov, ktoré Bazilika ponúka. V prvom rade som si stavbu nafotila z rôznych strán a hľadala som najvýhodnejšiu kompozíciu do formátu známky, ktorý bol určený. K Bazilike patrí aj krásny park, ktorý som symbolicky v známke naznačila stromom. K celej práci som si našťudovala dobové fotografie a pohľadnice. Bolo to pre mňa obohacujúce a rozšírilo som si obzor v histórii. Som veľmi rada, že som mohla realizovať túto známku s najkrajším pútnym miestom na Slovensku. A tiež mám vzťah k Panne Márii.

Poštová známka s motívom národnej Baziliky.

Dakujem pani Edite za odpovede, prajem jej veľa úspechov v pracovnom i rodinnom živote.

Pozn. Manžel pani Editky je triatlonista Peter Hertl, ktorého super výkony môžeme sledovať u nás na Gazárke každý rok v júni.

Silvia Suchá

Keď sa sen stane realitou ... O tom, ako si splnila svoj sen Katka Matejovičová

Je pravda, že si chcela už od malička pracovať v ZOO?

Od malička som mala vzťah k zvieratám, veľa sme ich totiž mali i doma – kone, hospodárske zvieratá, psy, mačky... Keď prišlo prvé rozhodovanie, kam na strednú školu, nemala som istý smer, ako niektoré moje spolužiacky, ktoré presne vedeli, aké bude ich budúce povolanie. Zvolila som si obchodnú akadémiu a následne ďalšie štúdium na SPU v Nitre. Po skončení školy ma osud zaviedol do Bratislavy, kde som začala pracovať v najväčšom slovenskom vydavateľstve, ako manažérka obchodného oddelenia pre lifestyleové mesačníky. Práca ma veľa naučila, ale nenaplnila ma. Preto som začala uvažovať, v akej práci sa sklbi moja láska k zvieratám a marketing a manažment, ktorý som vyštudovala. A odpoveď bola jasná: ZOO Bratislava.

I cesta ako si sa k tejto práci dostala, bola zaujímavá ... (mám na mysli, ako mi spomínal tatko, že si vypracovala neviem - projekt, štúdiu ...)

Rozhodla som sa ísť za svojim snom a napísať priamo pani riaditeľke, či majú voľné miesto na oddelení marketingu. Zaslala som jej životopis, motivačný list, kde som napísala všetky pohnútky, ktoré ma k tomuto kroku viedli a na pracovnom pohovore sme sa bavili o mojej predstave, ako ďalej rozvíjať a propagovať aktivity ZOO. S pani riaditeľkou sme sa dohodli na podmienkach a tým sa začal plniť môj pracovný sen.

Mojou prácou je propagácia ZOO navonok, kontakt s médiami, vzdelávanie verejnosti, organizácia podujatí v ZOO, ale i dohadovanie obchodných partnerstiev a získavanie finančných prostriedkov. Momentálne som v ZOO viac ako dva roky a som vedúcou oddelenia vzdelávania a propagácie. Svoju prácu milujem a i keď som neštudovala zoológiu, „nalepilo“ sa na mňa veľa zaujímavých informácií zo zvieracej ríše. Zvieratá poznám po mene a nie je nič krajšie, keď vás i v dave ľudí rozpozna gibbon Oliver a vyšle vašim smerom priateľský popevok, keď vás šimpanzy objímu cez sklo alebo keď sa pozeráte na zvieracie novorodeniatka. Väčšina zvierat je však chovaná bezkontaktné, čo znamená, že sa nedá maznať a hladkať ich, ako domácich miláčikov.

Bratislava ponúka veľa pracovných pozícií, kde by som so svojím vzdelaním zarobila možno viacej peňazí. Pre mňa je však oveľa dôležitejšie to, že som našla prácu, ktorá má pre mňa zmysel.

Zaujímalo by ma koľko máte teraz zvierat v ZOO a ako je to so získavaním mláďat? Či máte spoluprácu s inými ZOO a ako sa Vám darí s vlastnými mláďatami?

Rok 2011 bol pre bratislavskú ZOO rokom mláďat. Takú „babyboom“ sezónu sme tu už dlho nemali. Po viac ako 20 rokoch sa narodilo mláďa šimpanza učenlivého, taktiež pavlón šeliam sa postupne rozzvučal mraučaním malých tigrov, leopardov a jaguárov. Decembrovým darčekom bolo pre nás narodenie žirafy Rotschildovej a veľkým chovateľským úspechom bolo i narodenie hroška libérijskeho, ktorý je v prírode kriticky ohrozeným druhom. Priviezli sme si roztomilé pandy červené a v tomto roku i malé drápkaté opičky - kosmáče striebřité. Narodenie mláďat sa naplánovať nedá, to je v rukách prírody. Bratislavská ZOO je však zapojená do

záchranných programov pre ohrozené druhy a tu už o presune zvierat rozhoduje koordinátor chovu. Medzi zoológickými záhradami však existujú i obchodné vzťahy, ktoré sa týkajú najmä zvierat, ktoré nie sú vo voľnej prírode ohrozené. V súčasnosti chováme takmer 150 druhov zvierat (viac ako 600 jedincov), niektoré z nich ako jediná ZOO na Slovensku.

Ako je to s návštevou ZOO v dnešnej pretechnizovanej dobe?

Sú ľudia, ktorých to tiahne viac do prírody a k zvieratám, ako do nákupných centier a kín. V minulom roku sme prekročili hranicu 300 tisíc návštevníkov, tento rok to i kvôli neprajnému počasiu bude pravdepodobne nižšie číslo. Súčasťou našej ZOO je i DinoPark s modelmi prehistorických jašterov, ktoré sú pohyblivé a ozvučené. Sú návštevníci, ktorí mieria priamo tam a zvieratá vidia len „z rýchlika“ ale sú i takí, ktorí strávia v ZOO 4 hodiny a DinoPark pritom vynechajú. Niekoľkokrát do týždňa k nám chodia mamičky na materskej dovolenke, ktoré v meste túžia po prírode a chcú zoznámiť ratolesti s ríšou zvierat. Najmenšie deti väčšinou nezaujímajú exotické druhy, ale práve domáce zvieratká ako kozičky, prasiatka, somáriky a koníky, ktoré poznajú z rozprávok a riekaniok.

Áké sú Tvoje profesionálne túžby a plány do budúcnosti?

Nikdy neviete, kam vás osud zaveje. Isté veci sú nám z hora dané a niekedy treba šťastie postrčiť. Ja som svoju vysnívanú prácu napokon našla a pokým budem pre túto organizáciu prínosom, rada by som tu zostala a ďalej pomáhala rozvíjať ZOO a učiť verejnosť, že živé tvory a prírodu treba chrániť. Samozrejme mám isté plány týkajúce sa mojej vlastnej rodiny, ale to už je taktiež v rukách osudu a prírody.

Teším sa z Tvojho úspechu a prajem Ti do budúcnosti všetko len to najlepšíšie.

Silvia Suchá

Leto u Sedembolestnej

V tomto roku si pripomíname významné okružle výročie 250 rokov od posviacky nášho Chrámu Sedembolestnej Panny Márie. Tento chrám je bezpochyby najväčšou pýchou nielen nášho mesta, ale aj širokého okolia. Jeho posviacky sa zúčastnila aj vtedajšia rakúsko-uhorská panovníčka – cisárovná Mária Terézia a jej manžel František Lotrinský. Spoločne s ostrihomským arcibiskupom Barkóczyom, mnohými duchovnými a zástupom pútnikov sa zúčastnili 12. augusta 1762 posvätenia chrámu a prenesenia sochy Panny Márie šaštínskej na hlavný oltár.

Pri tejto príležitosti bol v našej farnosti v auguste pripravený bohatý program. *(pokračovanie na str. 13)*

Prvá nedela patrila Dychovej hudbe Štefanovjanka.

Leto u Sedembolestnej

(dokončenie zo str. 12)

Vrcholom osláv bola pontifikálna svätá omša, ktorej hlavným celebrantom a kazateľom bol Mons. Stanislav Zvolenský, bratislavský arcibiskup, metropolita.

Strážski dychovkári pán Zimka a Žák s manželkami na vystúpení DH Búranka.

Tejto slávnosti predchádzala séria troch vystúpení dycho- vých hudieb v rámci programu Leto u Sedembolestnej. Vďačíme zaň mladému pánovi Martinovi Ližičiarovi, bývalému študentovi tunajšieho gymnázia. Ako prvá vystúpila pred našou Bazilikou Dychová hudba Štefanovjanka zo susednej obce, potom Dychová hudba Krasinka z Dolnej Súče a sériu dychovkárskych popoludní uzavrela dychová hudba Búranka z Borského Mikuláša. Po nich vystúpila gospelová skupina Kapucíni a Stanley, ktorá k nám prišla z Bratislavy. Za pozornosť určite stojí aj organový koncert Mgr. Evy Molekovej – našej organistky a dirigentky tunajšieho chrámového zboru.

(Celý článok týkajúci sa týchto osláv spoločne s fotografiami a rozhovorom s Martinom Ližičiarom nájdete na internetovej stránke mesta Šaštín-Stráže).

Mgr. Ľudka Machová

Hudba Stráže nad Myjavou

Ťažko je dnes našim deťom a vnúčatám vysvetľovať, ako sa žilo kedysi v medzivojnových rokoch. To, čo sa odohrávalo pred 80-90 rokmi, im pripadá ako obdobie stredoveku. Nebola elektrina ani televízory, o počítačoch sa ani nechýrovalo. Ľudia trávili voľný čas úplne inak ako dnes a aj ich zmýšľanie bolo odlišné od toho dnešného. V tých časoch bola aj dychová hudba vnímaná ako čosi výnimočné. Dnešná mládež (česť výnimkám!) sa pri slove dychoška už len pousmeje a potúka si po čele.

Túto hudbu poznajú väčšinou už len z pohrebov a mnohí v živote na vlastné oči žiadnu takúto dychovkársku kapelu nevideli a ani nikdy nepočuli hrať. Možno cez rôzne folklórne slávnosti, ktoré ožili aj v našom meste, tieto predsudky prekonáme a mladých k ľudovkám a tradíciám našich predkov pritiahneme.

Niekedy v medzivojnovom období začalo zopár mladých ľudí zo „zedníckeho“ a tesárskeho cechu zo Stráží premýšľať nad založením vlastnej dychovej kapely. Aby si však mohli kúpiť nástroje, začali hrávať ochotnícke divadlo a tak si na ne zarobili. Prvá spoločná fotografia týchto muzikantov pochádza z roku 1939 a tento rok môžeme pokladať aj za oficiálny rok vzniku strážskej dychovky s názvom Hudba Stráže nad Myjavou.

Sú na nej títo muzikanti - stojaci hore zľava: Gabriel Vanek (2. krídlovka), Ján Blažík (trumpeta – Es-trúbka), Eduard Adamovič (trumpeta – Es-trúbka), Štefan Mihalovič (trumpeta – Es-trúbka), Štefan Blatnický (baskrídlovka), František Stanek (baskrídlovka), Štefan Havlíček (bas), Karol Hurban (malý bubon), sediaci zľava: Rudolf Kozánek (krídlovka), Gabriel Mach (Es-klarinet), Ján Sloboda (veľký bubon), Štefan Ponca (B-klarinet), Ján Matejovič (1. krídlovka). Neskôr boli niektorí z nich vymenení a nahradili ich noví muzikanti: Jozef Zimka (krídlovka), Tibor Skala (Es-klarinet), Viliam Mach (Es-trúbka), Ján Ovečka (Es-trúbka), Teofil Vajda - z obce Čáry (B-klarinet) a dvaja Šaštínčania – Jozef Ševčík (Es-trúbka) a Miroslav Weiss (krídlovka).

Na novej fotografii sú okrem muzikantov aj ženy - speváčky, ktoré tiež patrili určitý čas k tejto hudbe. Fotografia je urobená v starom amfiteátri pod gaštanmi pri Bazilike asi v roku 1967.

Výmena muzikantov, ale aj nástrojov (nové si dali vyrobiť v Břeclave u Pavlíka) nastala najmä po vojne v roku 1945. Dychoška hrala s rôznymi obmenami členov a istý čas boli tieto dychovkové kapely v Strážach až dve. Vystriedalo sa v nej množstvo najmä domácich, ale aj zopár cezpoľných muzikantov.

Najväčšiu zásluhu na vzniku tejto hudby môžeme pripísať pánovi Štefanovi Blatnickému (1917-1977), ktorý ju aj po celý čas viedol. Bol dochvilný a mal rád poriadok.

Zakladajúcich členov dychovky učil hrať, ktorý vyškolil aj široké okolie dychovkárov a veľkou mierou sa tak zaslúžil o rozvoj tejto hudby v celom regióne. Bol to taktiež hudobný skladateľ, čo zložil množstvo skladieb, ktoré sa dodnes hrávajú. V oblasti dychovej hudby je dodnes veľkým a uznávaným pojmom. Chlapcov učil hrať z nôt a ovládal všetky nástroje. Jeho úhladné notové záznamy a písmo boli ľahko rozpoznateľné medzi ostatnými aj po rokoch. Skladby vyberal ľahké i ťažšie podľa toho, s akými šikovnými muzikantmi pracoval. Poniektorí chlapci vystriedali aj niekoľko hudobných nástrojov, pokiaľ im nepadol ten správny.

Hrali pomerne široký repertoár skladieb: tanečné zábavy ale aj pochody, hymny, cirkevné a pohrebné piesne. Každú nedeľu hrávali hneď po litániách na Belvedéri v Strážach zábavy pre verejnosť až do noci. Nezaobišlo sa bez nich slávenie Božieho tela, Vzkriesenia, marcová procesia (sprievod) do „boru k Panenke Márii“, procesia Božského srdca, všetky kultúrne i športové akcie, oslavy, ale aj politické akcie, ktoré boli súčasťou života v minulom režime. Nemožno nespomenúť prvomájové oslavy a sprievody v Senici, Skalici a aj doma v našom meste. Veľa z týchto akcií sa odohrávalo pešo za pochodu a tak mali títo muzikanti aj výbornú kondičku. Vystupovali v blízkom i vzdialenejšom okolí: Orešany, Častá, Trnava, Lamač...

(pokračovanie na str. 14)

Hudba Stráže nad Myjavou

(dokončenie zo str. 13)

Mnohé okolité obce mali svoje tanečné zvyky a ak chceli v týchto obciach hrať, museli sa ich tiež naučiť. V Brodskom to bola vrtená, v Kútoch váľaná, v Čároch dýmaná (tzv. kovársky tanec) a na „Búroch“ adamica.

Ak chceli ako kapela hrať na verejných akciách, nevyhli sa ani povinným preskúšaniam pred komisiou v Senici. Nestačilo teda len vedieť hrať podľa sluchu, museli ovládať aj teóriu a vyznať sa v notách a stupniciach. Podľa ich vedomostí a schopností ich potom zaradili do príslušnej kategórie finančného ohodnotenia, ktoré mohli za vystúpenie dostať vyplatené.

Približne v roku 1947 nahrali v Československom rozhlase platňu s vybranými ľudovými piesňami. Bohužiaľ sa k dnešnému dňu žiadna nezachovala. Boli na nej aj skladby, ktoré by si nevybrali, no rozhodol o nich niekto iný.

Nevystupovali v krojoch a ich oblečenie bolo pomerne jednoduché: tmavé nohavice, biela dederónová košeľa a pod golierom uviazaná zamatová stužka. Ženy - speváčky to mali takmer rovnaké, akurát mali miesto nohavíc tmavé sukne.

Vzadu zľava: pán učiteľ Anton Lužák, Ján Otrísal, Jozef Dobiáš, Eduard Mihalovič, Oto Adamovič, Štefan Komorník
3. rad zľava: Jozefína (Ralbovská) Nedvedová, Angela Valová, Terézia Ožvoldiková, Mária Otrísalová, Marta Hloušková, Valéria Kozánková, Rozália Danielová
2. rad zľava: pán učiteľ Švoňava (dirigent), Jolana Kratochvílová, Marta Kučerová, Emília Štvrtecká, Terézia Stupavská, Terézia Burianová, Kristína Suchánková, Mária Hurbanová, Emília Reháková, Štefánia Kopúňková, pán učiteľ Novák (dirigent)
1. rad zľava – muzikanti: Jozef Zimka, Teofil Vajda, Štefan Havlíček, Rudolf Kozánek, Ján Sloboda, František Stanek, Jozef Šefčík, Viliam Mach, Gabriel Vanek, Štefan Blatnický

Na pohrebe pána Gabriela Vaňka, už tretieho z jej členov, si zahráli títo dychovkári naposledy. Bolo to v roku 1973 a týmto Hudba Stráže nad Myjavou prestala vystupovať. Všetky nástroje aj s notovými zápsmi predali do Kuklova. Táto kapela však dlhú životnosť nemala a tak ani nevieme, kde nástroje nakoniec skončili.

O vzniku strážskej dychovej hudby, jej pôsobení a vystúpeniach som našla len zopár veľmi stručných informácií. Ich 40-ročná činnosť nie je podrobne spracovaná v žiadnom dokumente. Určite by to bola zaujímavá téma pre rodákov zo Stráží, aby túto tému podrobne spracovali, napr. aj ako bakalársku či diplomovú prácu. Práca to však bude neľahká.

Potomkovia týchto muzikantov sa dnes hudbe nevenujú a len poniektorí z nich navštevujú ZUŠ v našom meste a snád sa pokúsia aj o obnovu toho, čo raz ich predkovia vytvorili. Poználo ich široké okolie a dodnes na to spomínajú. Mnohé rodiny vlastnia zopár zažltnutých fotografií s nevyčísliteľnou hodnotou a snažia sa ich zachovať aj pre nasledujúce generácie.

V roku 1976 sa pokúsilo niekoľko Strážanov pod vedením pána Marcela Žáka obnoviť miestnu dychovú hudbu. Približne na 10-ročné obdobie sa im to aj podarilo. Pôvodné nadšenie však muzikantom nevydržalo a dali prednosť iným záľubám či povinnostiam. Dnes vidáme už len posledných troch strážskych dychovkárov (pán Marcel Žák so synom Marcelom a pán Jozef Nesnadný) doplnených o niekoľko „cezpoľných“ kamarátov, ako hrajú na pohrebných obradoch. Či sa nájdú ešte niekedy nadšení mladí ľudia pre dychovú hudbu, ukáže až čas. Mládež nevie čo s voľným časom a práve tu by mohli zasiahnuť rodičia a starí rodičia, aby deťom ukázali cestu aj týmto smerom. Ľudové piesne sú našou históriou, naším dedičstvom a je len na nás, ako ho uchováme pre nasledujúce generácie.

(Článok som napísala s pomocou pána Jozefa Zimku a jeho rodiny, za čo mu veľmi pekne ďakujem a verím, že som ním potešila všetkých priaznivcov dychovky, spomínaných dychovkárov a aj ich rodinných príslušníkov.)

Mgr. Ľudka Machová

Duchom stále mladý osemdesiatnik

Jedným z posledných žijúcich muzikantov zo strážskej dychovky je pán Jozef Zimka. V tomto roku oslávil 12. mája krásnych 80 rokov. V mene mojom, celej redakcie Hlásnika, ale aj všetkých, čo ho poznajú, mu želim touto cestou všetko najlepšie, pevné zdravie a aj veľa síl, aby si mohol zahrať na svojich harmonikách ešte veľa piesní.

Poskytol mi množstvo informácií o dychovej hudbe v Strážach a ja pevne verím, že nimi poteší nielen mňa, ale aj ostatných čitateľov Hlásnika.

Pán Zimka naštartoval svoju muzikantskú kariéru ešte v detských rokoch, keď mu jeho otec priviezol z rakúskeho Linzu maličkú heligónku. Bral ju do rúk každý štvrtok (to bol kedysi voľný deň a do školy sa nechodilo!) a natáhoval ju dovtedy, kým „nezahrála“ to, čo si želal počuť. Sám sa na nej naučil zahrať niekoľko ľudových piesní. Na tieto svoje muzikantské zručnosti potom už ľahšie nadviazal, keď bolo treba zvládnuť hru v miestnej dychovke. Jeho veľkým učiteľom bol už spomínaný pán Metoděj Prajka z Lanžhota. Klarinet, na ktorý hrával v dychovke, už takmer 40 rokov nevlastní.

Pán Zimka ako muzikant v 50-tych rokoch minulého storočia.

(pokračovanie na str. 15)

Duchom stále mladý osemdesiatnik

(dokončenie zo str. 14)

Má však doma spomínanú maličku heligónku z detstva, na ktorej si vie stále od srdca nejakú „ľudovečku“ (napr. Na Pankráci) zahrať. Dokonca mu jeho potomkovia spravili aj videozáznamy pre jeho pravnúčatá. Ako oko v hlave však doma opatruje klávesovú Deliciu, ktorú si kúpil spoločne za asistencie manželky. Priniesli ju spoločne z Bratislavy, keď sa vybrali kúpiť nový koberec do ich rodinného domu. Koberec chvíľu počkal a už sa aj zodral, ale harmonika robí radosť dodnes.

Jeho veľkou záľubou bolo kedysi (koncom 60. rokov) stavanie motorového člna podľa časopisu Veda a technika mládeži. Staval ho priamo doma v ešte nezariadenej obývacej izbe. Trvalo mu to dobrého pol roka. Tu mohol žiť aj svoje vedomosti a zručnosti zo sústružníckeho remesla, ktorému sa pôvodne vyučil. Dodnes má doma uložené fotografie, ako sa spoločne s rodinou na tomto člne prevádzajú po miestnej Gazárke.

Dalšou veľkou záľubou pána Zimku bolo fotografovanie. Vlastní veľa fotografií, na ktorých sú zachytené nielen rodinné udalosti, ale aj veľa medzníkov v našom meste. Mal doma svoju fotokomoru a v nej si fotografie aj sám vyvolával. Niektoré z nich nám poskytol na zdokumentovanie vzácných návštev v Bazilike Sedembolestnej Panny Márie a s krátkym popisom vám ich ponúkame v ďalšom článku.

PS: Pretože sa blíži koniec roka, keď si všetci želáme niečo pekné do toho roka prichádzajúceho, dovoľte mi zopár slov navyše. Želám vám, aby ste stretli každý deň človeka, ktorý vás niečím obohatí, posilní vás, dodá vám múdrosť, silu a posunie vás smelo vpred. No želám vám najmä to, aby ste takým človekom boli práve aj vy pre niekoho iného. Aby ste okolo seba šířili dobro, lásku, pohodu, múdrosť a aby vás ľudia radi stretávali aj naďalej. Ja som mala možnosť stretnúť takého človeka práve v pánovi Zimkovi. Z celého srdca mu ďakujem za čas, ktorý mi venoval, no najmä za množstvo informácií, ktoré som sa od neho dozvedela. Je hrdý na svoju rodnú hrudu, na našu Baziliku, sám sa pričínal o rozvoj nášho mesta, najmä ten kultúrny, a za to si zaslúži môj a aj váš veľký obdiv a uznanie.

Ďakujem.

Mgr. Ľudka Machová

Kostol v Strážach

Kostol v bývalej obci Stráže nad Myjavou je postavený na návrší nad obcou a patrí k najstarším sakrálnym stavbám na Slovensku. Je to jednolodový chrám a je situovaný od východu na západ. Je to jedinečný typ sakrálnej architektúry postavený v románskom slohu. Tento sloh je charakterizovaný polkruhovitými oblúkmi a klenutým stropom. V tomto slohu boli postavené sakrálne stavby v 10. až 14. storočí. Pri kostole je cintorín, na ktorom sa pochováva od stredoveku až dodnes. Kostol v Strážach je už od 11. júna 2009 vyhlásený za národnú kultúrnu pamiatku. Podľa knihy don Ernesta Macáka Naša Sedembolestná Matka bol kostol postavený už v roku 1339. Do dnešnej doby je to už úctyhodných 673 rokov od jeho vzniku. Kostol si zasluhuje veľkú pozornosť a obdiv, lebo je to jedinečný historický stavebný klenot zo stredoveku. Na území nášho mesta je to v dnešnej dobe najstaršia zachovaná stavebná pamiatka, ktorá slúži svojmu účelu ešte i podnes. V niektorých histo-

Stráže - kostol, bez sakristie.

Foto z archívu M. Stacho

rických dokumentoch sa uvádza, že kostol postavili v roku 1739 na mieste staršej gotickej stavby spomínanej v roku 1561. Tento kostol je po historickej stránke rozporuplný. Z akého dôvodu tam bol postavený nám zostáva záhadou. Doteraz nevieme, kto dal kostol postaviť a kto ho financoval. V stredoveku sa o mieste bývalých Stráži spomína, že tam boli len strážcovia Sikuli, ktorí určite neboli kresťania. Zostáva len možnosť, že v stredoveku bol kostol postavený pre celú oblasť nášho regiónu. Postavili ho preto na návrší, aby bol viditeľný zo všetkých okolitých obcí a osád. Pri prvej prestavbe pravdepodobne zistili, že od severnej a východnej strany dochádza k veľkému narušeniu statiky, preto pre záchranu pristavili mohutné a určite nepotrebné podpory z pálených tehál, ktoré znehodnocujú túto historickú stavbu. Tieto podporné múry sú štyri. Štvrtý je postavený od východu a je najväčší. Má rozmery: výšku u steny kostola až 3,8 m, od steny kostola má základňu 1,8 m a priemer múru je 1 meter. Šikmé podpory všetkých podporných múrov sú postavené z iných tehál ako loď kostola a boli pôvodne kryté škridlami. Pri ďalšej prestavbe použili už betónové platne. Tieto tehlové podpory teraz narušajú vzhľad tejto tak unikátnej historickej stredovekej sakrálnej stavby. Porovnávaním s inými kostolmi je zistené, že sú to najväčšie podporné múry, ktoré podopierajú kostol. Na iných kostoloch sú to skôr symbolické ako je kostol sv. Michala na námestí v Skalici.

Po odstránení omietok vonkajšieho obvodového muriva kostol vydáva svedectvo svojej stredovekej histórie. K tomu kostolíku prichádzam od 25.4.2010 až podnes a vždy tam objavím niečo od dávnej minulosti doteraz nepoznané. Po odkrytí omietky zisťujem nové skutočnosti. Dá sa z toho čítať ako z knihy. Získané poznatky chcem doložiť aj fotograficky. Pôvodný kostol v Strážach bola jednolodová stavba bez sakristii. V tomto slohu je postavený aj kostol sv. Margity Antiochijskej v Kopčanoch, na stavbu ktorého bolo použité kamenné murivo. Podobný kostolík je postavený aj v katastri mesta Šamorín, ktorý je tiež zasvätený sv. Margite Antiochijskej, ale ten bol postavený už v r. 1260. Kostol v Strážach bol od počiatku postavený bez veže. Dokazuje to skutočnosť, že táto veža nie je tehľami prepojená s loďou kostola. Tehly sú z iného materiálu ako hlavná stavba. V jednej väčšej medzere medzi vežou a múrom kostola sa nachádza pôvodná omietka naličená bielym vápnom. Takto na bielo bol v minulosti naličený celý kostol. Kostol je dlhý asi 20,8 m.

Na severnej strane kostola po odstránení omietky je teraz vidieť, že tam pôvodne bolo 20 okien. Tiež 20 okien bolo od južnej strany. Od východu bolo 8 okien.

Stavitelia chrámu boli predvídavi a vedeli, že takýmto nezvyčajne veľkým množstvom okien bude kostol vynikajúco osvetlený. Tieto okná slúžili na dobrú viditeľnosť vo vnútornom priestore kostola.

(pokračovanie na str. 16)

Kostol v Strážach

(pokračovanie zo str. 15)

Pri prvej prestavbe o ktorej nevieme kedy bola, boli tieto okná zamurované. Okná sú v hornej časti oblúkovité a sú vedľa seba v takej tesnej blízkosti, že medzi nimi je len 13 cm medzera. S niečím podobným sa určite nikde nestretneme. Je to unikátne riešenie, ktoré si zaslúži obdiv a uznanie stredovekých staviteľov tohto chrámu. Pri prvej prestavbe bola postavená malá sakristia od severu. To, že bola dodatočne dostavaná dokazuje to, že bol použitý drevený preklad namiesto tehlového oblúku. Do tej doby, než bola táto sakristia postavená, dá sa predpokladať, že všetky potrebné predmety na slúženie svätej omše boli uložené na fare, ktorá bola v tej dobe v blízkosti kostola. Na východnej strane kostola je zamurovaných tiež všetkých 8 starobylých okien.

Zamurované historické okná.

Foto: R. Menšík

Táto strana je teraz bez okien a je tam len prázdny výklenok. Je predpokladať, že v ňom v minulosti bola soška Panny Márie, ktorá je teraz nad vchodom do kostola. Pri tolkých oknách bol kostol cez deň výnimočne dokonale osvetlený. Toto bola veľká prednosť pred stáročiami, lebo v tej dobe nebol zdroj elektrickej energie. V dnešnej dobe má kostol od severnej strany a južnej moderné okná. Tie by mali byť nahradené pôvodnými z dreva ako i vchodové dvere. Len tak bude zadostučinené pôvodnému historickému románskemu štýlu, v ktorom bol postavený. Teraz po odstránení omietky je na to najvhodnejší čas. Na južnej strane nad presbytériom je polovica okien primurovaná strechou sakristie. Táto sakristia bola pristavená ku kostolu v rokoch 1968-1969. Medzi vežou kostola a terajším vchodom bol v minulosti pôvodný vchod do kostola. V prvej prestavbe bol zamurovaný. Po odstránení omietky sa objavili jeho bývalé rozmery, ktoré sú tieto: výška vchodu bola 2,6 m a šírka 2 m.

Bývalý vchod bol od terajšieho vchodu na ľavo smerom k veži je 0,5 metra. Pri predstavivosti, že týmto, na tú dobu veľkolepým vchodom vchádzali ľudia na služby Božie, je fascinujúce. Tento bývalý vchod zamurovali v tej dobe prestavby ako všetkých 48 okien. Bývalý vchod je v tých miestach, kde je teraz už vo vnútri kostola chór. To znamená, že aj chór bol postavený až po zamurovaní tohto pôvodného vchodu do kostola. V tej dobe sakristia na tejto južnej strane bola pristavená až pri tretej prestavbe. Dôkazom toho je pohľadnica z roku 1923, na ktorej ešte sakristia nie je. Na tejto pohľadnici je vidieť, že tam bolo, než postavili poslednú sakristiu, zamrežované okno. Pohľadnica je z archívu Ing. M. Stacho.

Záhadou zostáva, v ktorom období bola postavená veža

kostola. Pri podrobnejšej obhliadke som zistil, že pálené tehly nie sú podobné tým, z ktorých je postavený kostol. Štruktúra omietky vykazuje iné hodnoty. V malte sa nachádzajú drobné kúsky nevypáleného vápna s rozmermi až 28 mm. Táto sakrálna stavba vzbudzuje veľký a ojedinelý zaslúžený obdiv.

Teraz do obnovy tejto sakrálnej stavby bude musieť byť zainteresované mesto, kraj, cirkev a aj Európska únia. Budú však musieť byť odstránené cudzie prvky, ktoré znehodnocujú prvotný románsky sloh. Je nemysliteľné, aby tam boli kovové okná a dvere ktoré sú tam teraz. Terajší vchod do kostola je nevhodný. V tomto vchode sú okrem iného dve niky, v ktorých sú sedadlá vyhradené pre žobrákov. Príchod do tejto svätyne pôsobí nedôstojne. Pri každej oprave kostola tam vždy pribudne nejaký amatérsky prvok, ktorý nesúvisí s architektúrou románskeho slohu. Je potrebné, aby sa stavbou zaoberal okrem pamiatkového úradu aj statický ústav, aby zistil, či po odstránení nevhodných tehlových podpier nebude kostol narušený.

Bývalý hlavný vchod.

Foto: R. Menšík

Ak by mal byť kostol teraz vynovený novou fasádou, potom by to nebol historický kostol, ale už moderný a vyzeral by ako keby bol postavený v tomto 21. storočí. Týmto by pribudla v našom meste ďalšia novostavba. Táto historická pamiatka si žiada ešte, aby kostolná veža bola zbavená starej omietky. To už nestačí robiť formou brigád miestnych občanov zo Stráže. Musí to byť zadané pre niektorú spoločnosť, ktorá sa takýmito stavbami zaoberá a kostolu vráti pôvodný románsky sloh. Týmto projektom by sa mal zaoberať aj archeologický ústav spolu s pamiatkovým úradom. Až v budúcnosti bude kostol opravený v románskom slohu a bude žiarť bielou farbou, bude potrebné túto nádhernú národnú kultúrnu pamiatku osvetliť tak, ako je teraz Bazilika v Šaštíne. Až potom bude tento kostolík verne prezentovať stredovekú minulosť nášho mesta.

Na záver ešte uvediem výber z knihy **Šaštínsky (více) archidiakonát** v 16.-18. storočí od autora Mgr. Martina Hoferka, Th. D. Z veľkého počtu asi 54 farností som vybral len tie záznamy, ktoré sa týkajú strážskeho kostola. Z vizačných zápisníc o strážskom kostole sa uvádza, že vnútornú výzdobu strážskeho chrámu v tej dobe tvoril hlavný oltár skrinového typu, ktorý bol z veľkej časti poznačený starobou. Ústrednou plastikou na hlavnom oltári bola socha Panny Márie s Ježiškom. Po ľavici so sochou Márie Magdalény a po pravici s patrónkou chrámu sv. Alžbetou. Tento oltár strážski veriaci obnovili v roku 1631. Liturgické predmety boli uchovávané v týchto skrinách, ktoré boli z tvrdého dreva. Do hornej časti skriň sa dávali kalichy, cibórie a monštrancie.

(pokračovanie na str. 17)

Kostol v Strážach

(dokončenie zo str. 16)

Liturgické rúcha sa odkladali do spodnej časti skríň. Kostol v Strážach bol postavený z pevných materiálov. V roku 1632 mal kostol v Strážach samostatnú drevenú zvonnicu a v nej dva zvony. V roku 1713-1731 mal kostol drevený chór. V roku 1731 ešte drevený chór, ale už s malým organom. V roku 1756 bol chór už kamenný s orgánom. Cisár Jozef II. v roku 1786 dal filiálny kostol zatvoriť. Kostol bol zatvorený, len niekoľko desaťročí, lebo v polovici 19. storočia bol stavebne upravený a slúžil svojmu účelu. Nápis na víťaznom oblúku uvádza rok 1882. V stredoveku mala obec Stráže vlastného farára. V roku 1493 uvádza sa, že farárom v Strážach bol Žigmund a zároveň aj posledným. Predchodca bol Ondrej, ktorí zo Stráží prešiel za farára do Bohuníc, kde i zomrel. V roku 1626 už tam bola aj krstiteľnica. V roku 1882 bol kostol stavebne upravený. Cintorín v Strážach pri kostole bol zanedbaný a pri vizitácii v roku 1713 nebol oplotený a v roku 1731 aj z časti zničený. V roku 1694 mal už novú vežu. Kostol bol postavený z pálených tehál. Verím tomu, že dnešná generácia odovzdá tento historický stavebný skvost budúcim generáciám v takom stave, v akom ho postavili naši stredovekí stavitelia.

Dedičstvo našich otcov zachovaj nám Pane!

Rafael Menšík

Päť šaštínskych krížov

Už je tomu 50 rokov, čo bolo vyhotovených a postavených päť železobetónových krížov v bývalej obci Šaštín. Pri ich výrobe bol zachovaný pôvodný tvar i pôvodné rozmery.

Kríže stoja na miestach, kde boli pred ich výmenou. Až na jeden. Pôvodne stojaci kríž pred ľudovou školou, na rozhodnutie predsedu bývalého MNV sa nesmel už vrátiť. Vtedajšia farnosť mu určila nové miesto pred vchod do kostola – Povýšenia sv. kríža na námestí.

Nové kríže vyhotovil a s pomocou niektorých šaštínskych občanov postavil tesár Ľudovít Stacha bez nároku na mzdu.

Pán Stacha s manželkou.

Na určené miesta kríže postupne odviezol p. Michal Salajka-roľník, ktorý tiež pomáhal pri zabezpečovaní ďalších ochotných veriacich pri ich postavení a materiálnu pomoc.

I keď už všetci, ktorí sa zúčastnili na stavbe týchto krížov nie sú medzi nami, patrí im veľká vďaka a zaslúžia si spomienku na nich, lebo každý kríž je postavený na česť a slávu Božiu. Myslime na to a zastavme sa pri kríži s vďakou k Ukrižovanému.

Ďalšie kríže sú umiestnené pri vjazde autom do Šaštína z oboch strán a to od Borského Mikuláša a Kuklova, ďalej v zápotočných humnách smerom na dvojku jazero a v rekreačnom stredisku Gazárka.

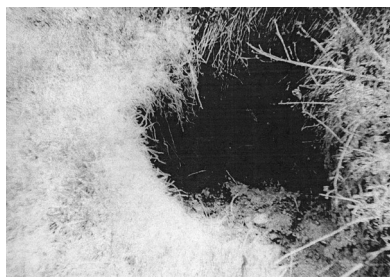
Eduard Stacha

Podzemné chodby zo 14. storočia

Ešte za mojich detských čias som počul rozprávať moju starenku i starých obyvateľov Stráží rozličné historky o panovníčke Márii Terézii a tiež o podzemných chodbách vedúcich aj cez strážsky chotár. Ústnym podaním sa môžu prenášať správy pravdivé, ale i do značnej miery skreslené.

Skutočnosťou však ostáva, že systém podzemných chodieb existoval a dodnes ešte jestvuje, hoci už z prevažnej časti narušený.

V roku 1736 odkúpili Habsburgovci od zadlženého grófa Jozefa Czobora Holíčsko – šaštínske panstvo, ktorého preberanie do rúk Františka Štefana Lotrinského bolo dlhotrvajúcim procesom, takže k definitívnemu prevzatíu panstva prišlo až v roku 1749. V tom čase patrilo k panstvu mestčko Šaštín a dediny: Borský Mikuláš, Borský Peter, Čáry, Brodské, Smolinské, Stráže, Kuklov, Kúty, Štefanov, Koválov a Dojč.

Preborená podzemná chodba blízko belvederskej studne.

A tak Mária Terézia a jej manžel František Lotrinský často navštevovali Šaštín a Stráže a tiež sa zdržiavali na loveckom zámku Belveder, ktorý bol vybudovaný pravdepodobne ešte pred rokom 1736, teda pred prevzatím panstva od Jozefa

Czobora. Lovecký zámok Belveder sa nachádzal na východnom okraji Stráží, na vršku rovnakého mena. Jedinou dodnes zachovalou pamiatkou na tento zámok je asi 60 m hlboká studňa, ktorá mala tiež spojenie s menovanými podzemnými chodbami. Ešte i dnes je vidieť neďaleko studne miesto, kde je podzemná chodba preborená – v hĺbke asi 1 meter od povrchu terénu vidno tehlové zaklenutie chodby.

Podzemné chodby boli vybudované z pálenej tehly a kameňa a boli zaklenuté jednoduchou valenou klenbou. Ich dĺžka bola až niekoľko kilometrov a radiálne sa rozbiehali z Holíčskeho zámku do blízkeho i vzdialenejšieho okolia. V súčasnosti je známych 8 chodieb a jedna z nich viedla z Holíčskeho kaštieľa až do starého zámku v Šaštíne (dnes je tam podnik Slotas).

Všetky podzemné chodby plnili v dávnej minulosti ochrannú funkciu v čase obliehania hradov a zámkov nepriateľmi, neskoršie Turkami a pod. Z historických prameňov sa dozvedáme, že v roku 1315 za bojov medzi Matúšom Čákom Trenčianskym a Jánom Luxemburským o Holíčsky hrad, sa do hradu pokúšalo podzemnou chodbou vniknúť české vojsko.

Záverom možno povedať, že je veľkou škodou, že sa tieto historické pamiatky z dávnej minulej doby nezachovali, čo by bolo dnes skvelou turistickou atrakciou.

Mgr. František Havlíček

Pre jedného úspech, pre druhého sklamanie

Od 29. augusta do 9. septembra 2012 sa uskutočnili XIV. Letné paralympijské hry v Londýne. Zúčastnilo sa na nich vyše 4 000 športovcov z celého sveta. Medzi nimi bolo aj 33 Slovákov, ktorí si zmerali sily v 9 športových disciplínach. Jedným z týchto športovcov bol aj náš rodák, Radko Malenovský, o ktorom sme už veľa v Hlásniku popísali. Venuje sa športovej strelbe a toto bola už jeho druhá olympiáda. Z Pekingu prišiel sklamaný s 5. miestom a pevne dúfal, že sa mu práve teraz podarí vyjsť na stupienky víťazov a priniesť vysnívanú medailu. Jeho konečné 7. miesto je pre neho však opäť len sklamaním. Verím tomu, že s odstupom niekoľkých rokov to už bude pokladať za svoj veľký úspech. Veď už len samotná účasť na olympiáde úspechom určite je.

Napriek tomu, že on sám sa cíti sklamaný, my sme na neho v meste hrdí. Je pekné, že teraz ho bude asi toto 7. miesto viac motivovať na tréningoch a pokúsi sa tú medailu priniesť o 4 roky spoza mora. Všetci, ktorí ho poznáme, mu to zo srdca prajeme a držíme palce. Určite si to zaslúži.

Radko, ďakujeme ti, že takto reprezentuješ naše mesto aj ďaleko vo svete. Sme na teba pyšní a 5. a 7. miesto z olympiády, kde súťažia tí najlepší z najlepších z celého sveta, je určite obrovský úspech. Prajem si, aby si bol vzorom pre všetkých mladých športovcov z nášho mesta!

Mgr. Ľudka Machová

Malý karatista

O úspechoch recitátorky – študentky Sabínky Phanovej sme už nie raz v Hlásniku písali. O jej nemenej šikovnom bratovi, však ešte nie. Je to tak, že v niektorých rodinách sa vydarí aj viacerým deťom rodičia sú na ne právom pyšní. Bola by škoda, keby som sa s vami nepodelila o zaujímavé informácie o štvrtákovvi **Filipovi Phanovi**, ktorý sa od jeho 5. rokov venuje karate a pýši sa už zeleným opaskom (5. v poradí).

Ako si sa ku karate dostal?

Rád som pozeral filmy s Bruce Leem a mamina ma zaviedla na krúžok karate.

Mal si niekedy cvičenia plné zuby a chcel si s tým prestať? Čo ťa vtedy „nakoplo“ ísť ďalej?

Mal, určite mal. A nakopla ma mamina tým, keď povedala, že ak nebudem chodiť na karate, tak sa budem učiť hrať na husliach (smiech). Ešte to sám neviem ohodnotiť, ale mnohí

mi hovoria, že mám talent a nemám to vzdávať, keď som sa dostal už tak ďaleko.

Čo by si odkázal tým, ktorí váhajú a nevedia sa rozhodnúť, či si vybrať karate alebo niečo iné?

Tí, čo váhajú, to vyriešia jedine tak, že sa zúčastnia niekoľkých tréningov. V sobotu 30. júna 2012 v obci Hviezdne na severnom Spiši (okr. Stará Ľubovňa) miestni liehovarníci slávnostne otvárali expozíciu tradičných ľudových remesiel a liehovarníctva – Nestville Park. Tejto slávnosti sa zúčastnil aj jeden z najväčších akčných hrdinov, známy hollywoodsky herec s belgickým pôvodom a bývalý špičkový športovec v bojových umeniach, Jean-Claude van Damme. Priamo v areáli spomínanej expozície prisľúbil aj spoločný tréning a dvadsiatkou mladých karatistov z celého Slovenska. Medzi týmito malými bojovníkmi nechýbal ani Filip Phan. Ako stretnutie s človekom, ktorého prostredníctvom filmov poznajú milióny ľudí na celom svete, Filip vnímal?

Ako si sa dostal na stretnutie s J. C. van Dammom?

V jednom denníku si naši všimli, že prebieha súťaž s názvom Vyhráj tréning s J. C. van Dammom. Sestra ma vyfotila v kimone v bojovom postoji, poslali sme fotografiu a o pár dní volali z redakcie, že patrí k dvadsiatim šťastlivcom z celého Slovenska.

Ako toto stretnutie prebehlo?

Po dlhej a únavnej ceste sme prišli do Hviezdného, kde na nás už čakali a všetky deti sa prezliekli do kimon. Musím priznať, že tréning neprebehol podľa mojich predstáv. Všetko sa zběhlo veľmi rýchlo. Pretože bolo veľmi horúco, tréning trval o niečo kratšie. Viacerí z nás predviedli J. C. van Dammovi rôzne spôsoby boja, ja som predviedol kata – Gekisai dai ichi. Bol z nás nadšený. Potom nasledovala autogramiáda a spoločné fotenie.

Aké dojmy v tebe toto stretnutie zanechalo?

Napriek únave som si toto stretnutie veľmi užil.

Naučil si sa tam aj niečo nové?

Snažili sme sa naučiť kop, ktorý nám predviedol jeden majster karate, no ešte mi bude trvať dlho, kým ho zvládnem.

Okrem karate sa venuješ ešte aj iným záľubám?

Mojim ďalším koníčkom je futbal.

Čo dodať na záver? Už raz som napísala, že články o úspešných deťoch sa mi píšu veľmi ľahko. Fandím šikovným deťom, ktoré vedia rozumne využiť svoj voľný čas a robia radosť svojej rodine. Filip patrí medzi nich a ja sa teším na ďalšie zaujímavé informácie, ktoré vám budem môcť touto cestou sprostredkovať. Súrodencom Phanovcom prajem veľa ďalších úspechov a ďakujem za spoluprácu.

Mgr. Ľudka Machová

Máme nového majstra Slovenska

Dňa 20. októbra 2012 sa v Nitre konal XVIII. ročník Majstrovstiev Slovenskej republiky v papierovom a plastovom modelárstve AMAVET a zároveň žiaci bojovali o „Cenu primátora mesta Nitra“. Súťažilo sa v 46. kategóriách a prezentovalo sa 721 modelov.

Na tomto podujatí malo zastúpenie aj naše mesto, ktoré reprezentovali malí

Máme nového majstra Slovenska

(dokončenie zo str. 18)

modelári – Dominik Gašparík a Ondrej Filípek a ich starší kamaráti – Miroslav Lisinovič, Martin Petráš a Michal Petráš. Na súťaži získali vynikajúce umiestnenie:

Majstrovstvá SR:

1. miesto – **Dominik Gašparík** – v kategórii Cestné dopravné prostriedky - za model Ford Focus RS WRC 2007

1. miesto – **Dominik Gašparík** – v kategórii Stavebná architektúra - za model Gotický kostol nad malými Teriakovcami

2. miesto – **Ondrej Filípek** – v kategórii Cestné dopravné prostriedky - za model Snežný pluh

3. miesto – **Dominik Gašparík** – v kategórii Ostatné modely - za model Čínska džunka

Cena primátora:

2. miesto – **Dominik Gašparík** – v kategórii Architektúra (Juniori) - za model Chrám sv. Petra v Ríme

3. miesto – **Bc. Martin Petráš** – v kategórii Architektúra - za model Zámok Hluboká

Dominik Gašparík si navyše odniesol titul Majster Slovenska v papierovom modelárstve.

Vítazom srdečne blahoželáme

redakcia Hlásnika

Patrik dosiahol 2. miesto na MMSR QUAD 2012-junior

Dňa 3.11.2012 vo Viničnom si prebral ocenenie 11.ročný Patrik Gál z Čárov, jazdiači za miestny automotoclub ČEMOTO Šaštín-Stráže, za vybojované 2. miesto na Medzinárodných majstrovstvách Slovenskej republiky QUAD /štvorkoliek/ v kategórii Junior v roku 2012, ktoré organizuje SG FIX CUP. Odjazdil celý Slovenský seriál na YAMAHA 250 RAPTOR, ktorý mal celkovo 7 pretekov a po celkovom spočítaní bodov skončil na krásnom druhom mieste. Celkovo v jeho kategórii bolo prihlásených 17 jazdcov zo Slovenska, Poľska, Rakúska a Čiech. Triedu junior spojili s triedou senior, aby skrátili časový harmonogram, takže chlapci mali čo robiť, aby boli po štarte v čo najlepšej pozícii. Aj keď každá kategória bola hodnotená zvlášť, podaktorí seniori sa nevedeli stotožniť s tým, že mladí jazdci na oveľa slabších štvorkolkách sú lepší a blokovali a brzdlili ich. Až po ohlasoch rodičov boli starší jazdci upozornení.

Prvý pretek sa išiel pod krásou Beckovského hradu dňa 14. apríla, kde Patrik získal 3. miesto. 21.4. sa jazdil Vištuk, kde skončil zase na 3. mieste. Dňa 10.6. vo Sverepci sa jazdilo v hlbokom blate, nakoľko po takom suchu deň pred pre-

tekmi veľmi napršalo a chvíľu pred prvou jazdou začal veľmi silný dážď. Trať im skrátili o veľké výjazdy a pustili jazdu, kde hneď po štarte nebolo poznať kto je kto, našťastie čipy každého jazdca označili a Patrik si vybojoval 2. miesto a ukázal, že vie jazdiť v blate, lebo dojazdila len jedna tretina zo všetkých. 8.7. cez to najväčšie teplo sa jazdili Veľké Uherce, kde za úplnej vyčerpanosti dosiahol 3. miesto. A znova sa išiel Sverepec 25.8., našťastie už bolo sucho, kde po prvej rozjazde skončil druhý a v druhej išiel po celú dobu tiež na druhom mieste, no v poslednom kole pre závalu zostal stáť v najväčšom výjazde, ale keďže všetci ostatní, čo boli za ním boli už predbehnutí prvým, tak Patrik skončil tretí a v konečnom súčte teda 3. miesto. 22.9. namiesto Trenčína preložili pretek znova do Beckova, kde ho zo štvrtého jazdeného miesta pre technickú chybu dojazdil desiaty a druhú jazdu piaty, tak celkovo 7. miesto. Hneď týždeň na to sa všetci presunuli za Moravské hranice do Dubňan, kde sa konal záverečný pretek toho Slovenského seriálu, kde Patrik na veľmi rozbitej trati v druhej jazde mal veľmi nepríjemný pád, kde poškodil riadidlá, zlomil spojkovú páčku a s veľmi narazeným bokom dojazdil so sebazaprením a vybojoval 6. miesto... Po preteku bol ošetrovaný lekármi.

No keby aj pretek v Dubňanoch vynechal, aj tak bodovo už mal vybojované celkovo 2. miesto v rebríčku SG FIX CUPE. Medzi Slovenskými majstrákmi jazdil aj Crossracing Cup Morava, kde odjazdil osem pretekov z dvadsiatich za MX TECH junior team, kde vybojovali traja jazdci v celkovom hodnotení 4. miesto zo všetkých teamov.

A dňa 3.11.2012 si Patrik nepreberie len cenu za vicemajstra Slovenskej republiky, ale aj cenu za najlepšieho slovenského jazdca-junior.

Patrikovi prajeme veľa úspechov v reprezentácii a držíme mu palce do ďalšej sezóny.

Ivan Černý

Z činnosti TJ Spartak – Stráže

TJ Spartak – Stráže v našom meste sústreďuje veľa mladých ľudí. O chod Spartaku sa stará výbor TJ na čele s predsedom Igorom Letkom a tajomníkom Ľubošom Danielom. Tento rok bol mimoriadne úspešný.

V Spartaku pracujú 3 družstvá:

Žiaci od 10-15 rokov, ktorých trénuje Pavol Daniel ml.

Dorastenci, ktorých trénerom je Benjamín Serdahely.

A-mužstvo, ktorého trénerom je Peter Nasala z Borského Mikuláša.

Družstvo žiakov sa v okresnej súťaži umiestnilo na 2. mieste. Mužstvo dorastu skončilo na 7. mieste a A-mužstvo obsadilo 3. miesto.

Za tieto úspechy patrí vďaka hráčom, trénerom, výboru, ale i verným fanúšikom za ich výborné povzbudzovanie. Poďakovanie patrí i hospodárovi p. Ladislavovi Hurbanovi, ktorý udržiava kabíny i ihrisko vo vzornom poriadku. Činnosť futbalového klubu by nebola možná bez príspevku sponzorov.

Ďakujeme primátorovi za sponzorský dar, za ktorý sme zakúpili výstroj pre našich hráčov.

Tu by sme chceli poznamenať, že láska k futbalu sa dedí i v našej obci. Mladí si to už ani nepamätajú, ale Karol Hurban bol v strážskom futbale osobnosťou. Nuž a možno tú lásku k futbalu zdedil i jeho syn Vlado, ktorý sponzoruje našu činnosť.

(pokračovanie na str. 20)

Z činnosti TJ Spartak – Stráže

(dokončenie zo str. 19)

Podakovanie patrí nielen jemu, ale i ostatným priateľom – sponzorom. Veľká vďaka i Vám, priatelia: Cyril Filípek, Štefan Vala, Miro Menšík, Emil Rehák, ktorým nikdy nie je záťažko svojou prácou zveľadiť prostredie svojho materského ihriska. Nestačil by papier na to, aby sme podakovali všetkým, ale aspoň tým najagilnejším brigádnikom a fanúšikom: Oto Kučera, Jozef Havlíček, obidvaja Javorkovci, Milan Skokánek, Dušan Daniel, Ján Bartal a mnohí ďalší.

Pri príležitosti Sviatku všetkých svätých sme si spomenuli i na našich zosnulých priateľov futbalu: Ignác Daniel, Jozef Polák, Karol Hurban, Jozef Šmida, Ondrej Kukusík, Vojtech Plichta, Štefan Komárek, Anton Gazárek, Jozef Gach, Jozef Vítek a mnohých ďalších.

Futbalový oddiel v Strážach túto sezónu ukončil s hrdoťou. Ďakujeme a k prichádzajúcim vianočným sviatkom želáme všetkým veľa zdravia, úspechu, pohody a športového zážitku!

„Športu zdar a futbalu zvlášť!“

Luboš Daniel, Spartak Stráže

Seminár so šampiónom

V sobotu dňa 20.10.2012 sa vo Fight Club-e Šaštín-Stráže konal seminár v zmiešanom bojovom umení (MMA) s názvom Attila Vegh training. Ako už názov napovedá, tento seminár viedol Attila Vegh, šampión polotťažkej váhy v druhej najväčšej americkej organizácii Bellator. Seminára sa zúčastnilo viacero klubov, ktoré sa tomuto športu venujú ako napríklad Fight Division Malacky. Attila predviedol

Foto: Filip Mach

spôsob, akým on sám trénuje a pripravuje sa na svoje profesionálne zápasy v zámorí, najmodernejšie metódy tréningu a nové techniky ako v stoji, tak aj na zemi. Chalanom tento seminár určite prospel a odniesli si užitočné rady do svojich budúcich zápasov. Najbližšie budú chalani reprezentovať Fight Club v Pezinku na turnaji Day of Gladiator X kde Tomáš Banyasz, Dominik Blatnický a Denis Barczy nastúpia v predzápasoch a Patrik Vavrovič v hlavnom zápase o titul majstra Slovenska v MMA. Chalanom prajeme veľa úspechov v ich športovej činnosti.

Olympijský pretek holubov

Pri príležitosti Olympiády, ktorá bola usporiadaná v Londýne 27. – 12.8.2012, sa konal olympijský pretek, ako národný pretek Slovenska, spolu s ďalšími štátmi Európy. Zvoz holubov zabezpečoval maďarský zoo-bus. Zo

Slovenska bolo nasadených 141 holubov od 42 chovateľov.

Na takú dlhú trať a ťažké podmienky museli byť vybratí holuby skúsené, lebo taká trasa sa ešte na Slovensku neletela. Napr. česi nenasadili ani jedného holuba, lebo sa báli, že nedoletia. Najťažší úsek, Lamanšský prieply, široký 34,18 km, zahalený hmlou a vetrom, odradil, keď nie je vidieť druhú stranu brehu. Len túžba domova môže byť taká silná a prekoná túto hranicu. Zo 141 holubov sa vrátilo 27. Moja holubica priletela ako 24. Štart bol v Londýne 11.8.2012 o 9.00 hod. a dolet 20.8.2012 o 18.16 hod.

Ivan Černý

Memoriál Branislava Bulku

Starí páni Slovana Šaštín usporiadali 8. septembra 2012 na miestnom futbalovom štadióne medzinárodný futbalový turnaj starých pánov – 1. ročník memoriálu Branislava Bulku. Zúčastnili sa ho štyri mužstvá. Spoza rieky Moravy to boli Mutěnice, ďalej Čáčov, Smolinské a domáci tím Slovan Šaštín. V úvode turnaja

pozdravil všetky zúčastnené mužstvá primátor mesta pán Ing. R. Prstek a zaželel zdarný priebeh.

Predtým ako začal samotný turnaj, sme si všetci spomenuli na nášho priateľa Braňa, ktorý nám veľmi chýba. No chýba predovšetkým svojej rodine, manželke Ivke, deťom Barbore, Dominikovi a Branislavovi. Bol vzorný manžel, starostlivý otec a miloval celú svoju rodinu. Jeho veľkou záľubou bol šport všetkého druhu, no najmä futbal. Hral ho výborne dlhé roky aktívne v Šaštíne, neskôr za starých pánov ako jeho výrazná osobnosť. Pomáhali nám jeho vodcovské a organizačné schopnosti a po všetkých stránkach sa dalo na neho spoľahnúť. Jednou vetou – skvelý a nenahraditeľný človek.

Celý turnaj bol na vysokej úrovni, mužstvá predvádzali kvalitné výkony. Hráči dokázali, že stále vedia veľmi dobre ovládať loptu, pretože bolo stále na čo pozerieť. Tu sú výsledky turnaja:

1. ČÁČOV – SMOLINSKÉ: 6:0, Góly: Zrání 2, Rakovský 2, Wágner, Petrovič
2. ŠAŠTÍN - MUTĚNICE: 1:1, Góly: I. Daniel – Ďuratný, na pokutové kopy 0:2
3. o tretie miesto: ŠAŠTÍN – SMOLINSKÉ: 5:3, Góly: Mihálik 2, Smolinský, L. Havlíček, M. Packa – V. Rehák, F. Masár, Zápala
4. finále: MUTĚNICE – ČÁČOV: 2:1, Góly: Ďuratný 2 – Zich

Poradie: 1. Mutěnice, 2. Čáčov, 3. Šaštín, 4. Smolinské

Najlepší hráč turnaja: Ďuratný – Mutěnice

Najlepší brankár: P. Buchta – Šaštín

Mužstvá na prvých troch miestach si prebrali z rúk predsedu TJ Slovan Šaštín pána Mgr. Vladimíra Hladíka veľmi pekné poháre a víťazný tím z Mutěnic navyše veľký putovný pohár, ktorý budú mať rok vo svojej vitríne.

Na tento vydarený turnaj určite z nebička pozeral náš „Bebe“, ako sme ho familiárne volali. Aspoň takto si ho budeme uctievať a nikdy na neho nezabudneme. „Bebe“, česť tvojej pamiatke! Tvoji futbaloví kamaráti.

(pokračovanie na str. 21)

Memoriál Branislava Bulku

(dokončenie zo str. 20)

Na záver ďakujeme všetkým, ktorí pomáhali zorganizovať tento turnaj: výboru futbalového klubu Slovan Šaštín za prepožičanie štadióna, občerstvenie v bufete a za výborný guláš. Ďalej sponzorom mestu Šaštín – Stráže, miestnemu poľovníckemu združeniu, firmám Xella, Estetik, JOKO, páňovi Štefancovi a F. Ralbovskému.

Za starých páňov Peter Vrtalík

Park ožil hrami detí

Ďakujeme za vytvorenie priestoru „V parku“ na ulici Domky v časti Stráže ktorý mohli naše deti využívať na prázdninové hry a každodenné šantenie. Poďakovanie patrí primátorovi mesta p. Ing. Radovanovi Prtekovi, za vytvorenie detského minihriska a p. Danovi Fialovi za zorganizovanie rozlúčkového tábora. Hojdačky a pieskovisko sa tešia veľkej obľube čoraz väčšieho počtu detí, s radosťou uvítajú rozšírenie o ďalšie detské atrakcie.

vdáční obyvatelia ulice Domky

Čo pripravujeme na rok 2013

V oblasti športu

- 6. ročník Memoriálu Štefana Gürschinga v rapid šachu
- Beh šaštínskymi bormi
- 10. ročník Záhoráckeho polmaratónu Senica - Šaštín-Stráže
- 13. ročník Plážového volejbalového turnaja

Všetky podujatia sa organizujú s medzinárodnou účasťou.

športová komisia MsÚ

V oblasti kultúry

- Deň Matiek
- Slávnosti Mikroregu Šaštínsko
- Súťaž vo varení gulášu
- Poznaj svoj región z bicykla
- Jarmok
- Stretnutie s Mikulášom

kultúrna komisia MsÚ

Sevastopol'

V minulom roku sme boli na motorkách v Bosne a Hercegovine. Tento rok sme sa rozhodli previezť na Ukrajinu – poloostrov Krym. Ako každú predchádzajúcu trasu i túto sme si čiastočne naplánovali a nastal deň „D“ nedeľa 5. augusta 2012 o 7,30 hod. Smer cesty Nitra, Rimavská Sobota, Rožňava, horský prechod Soroška, Košice, hraničný prechod Vyšné Nemecké, Termopil', Uman', Odesa a Sevastopol'. Cesta cez Karpaty je nádherná, je to hlavný ťah na Kyjev a cesta je výborná. Po zdolaní Karpát to začalo, cesta samé diery, jamy, prach. Keď sme predbehli Ukrajinca, tak sa Vám to snažil vrátiť, hoci mal starú Ladu, alebo Záporožca. Nie nadarmo sa hovorí: „že jazdí ako Rus“, vtedy treba ísť od neho rýchlo preč, aby videl, že nemá šancu, inak je ako „kamikadze“! Po zdolaní asi 780 km v prvý deň sme sa ubytovali v celkom slušnom moteli. I druhý deň nám cesta ubiehala a v podvečer okolo 20,00 hod. sme dorazili do Veľkého prístavného mesta Odesa. Keďže toto mesto nebolo našim cieľom, pokračovali sme ďalej. Nedarilo sa nám zohnať ubytovanie, tak sme zastavili Ladu Samaru a pýtali sme sa celkom slušnou ruštinou (vdaka p. učiteľka Z. Ovečková), či by nám nevedel

poradiť ubytovanie. Na naše veľké prekvapenie nás tento celkom cudzí človek zobral k nemu domov i keď ten dom práve prerábali a príjemne nás pohostil. Nezostalo však len pri tom. Zavolať aj svojich dvoch bratov a spoločne nám zahráli na gitarách. Po raňajkách sme vyrazili o 7,00 hod. s tým, že večer sa už budeme kúpať v Čiernom mori.

Okolo 17,00 hod. sme už na betónovom podstavci čítali veľký nápis **Sevastopol'**. Zohnali sme si ubytovanie s krásnym výhľadom na more za veľmi príjemnú cenu. Ďalší deň bol po tých asi 2200 km za tri dni oddychový. Pozreli sme si mesto, kúpili nejaké darčeky a na večer sme sa ešte raz okúpali v Čiernom mori. Ráno už sme štartovali domov. Čo dodať na záver, bola to cesta s krásnymi zážitkami (len mi je ľúto, že to nemohli s nami absolvovať aj naše manželky a že nám to umožnili), s človekom Jozefom Násadom, na ktorého sa dá vo všetkom spoľahnúť aj keď sme tak ďaleko od domova!!! Motorky Hondičky išli ako hodinky, za 6 dní sme spravili 4260 km a čo ma najviac teší, že bez zranenia. No a čo na budúci rok? Možno cesta do Čiernej hory a Albánska, ktovie možno o rok budete zasa čítať naše zážitky...

Jozef Sušila

Viac informácií o našom meste si nájdete na stránkach:

www.mestosastinstraze.sk

sekretariat@mestosastinstraze.sk

~SPOLOČENSKÁ KRONIKA~

Blahoželáme NOVOMANŽELOM

Máj 2012:

Marián Stanický – Martina Klokočková
Jaroslav Tomiš – Zdenka Flórusová

Jún 2012:

Vladimír Fiala – MDDr. Barbora Šefčíková
Miroslav Szóke – Martina Kozánková
Vladimír Matula – Ing. Radka Skokánková

Júl 2012:

Milan Filípek – Ingrida Okasová

August 2012:

Miroslav Morávek – Mgr. Zuzana Hurbanová
Marián Mach – Bc. Alena Poláková

September 2012:

Michal Petráš – Barbora Katonová
Mgr. Michal Koval' – Mgr. Zuzana Šipoldová
Ing. René Matula – Michaela Valová
Mário Pelcner – Kateřina Michalicová
Patrik Flajžík – Ing. Lucia Vizváryová
Daniel Molej – Lenka Královičová

Uvítanie detí do života

Marec 2012:

Dominik Suchý, Tomáš Faltýnek

Apríl 2012:

Jakub Beňák, Ivan Barkóci

Máj 2012:

David Polák, Tomáš Kalay, Vanessa Demjanová

Jún 2012:

Diana Pasztorová, Dominik Klanduch, Michal Okasa

Júl 2012:

Oliver Viliam Fiala, Jakub Černoch, Lívia Suchánková,
Róbert Malík, Tibor Malík, Alžbeta Tulejová

August 2012:

Clara Vašková, Radovan Kallay, Lucia Duffeková

September 2012:

Tereza Okasová

Október 2012:

Alex Ožvoldíková, Olívia Ožvoldíková, Marek Šarkózy,
Gabriel Šmíkala, Dorota Ližičiarová

Blahoželáme JUBILANTOM

65-roční

Máj: Zdeněk Vlček, Margita Serdahelyová, Eva Antálková, Rozália Machová
Jún: Marta Bilková, Pavel Ciho
Júl: Margita Ralbovská, Anton Vanek
August: Anna Ovečková, Mária Konečná, Jozef Daniel, Jozef Polák, Eva Gachová
September: Rozália Slováková, Ladislav Komorník, Pavol Štefanec, Kamila Čatiová, Mária Hricová, Gustáv Stanek
Október: Katarína Černochová, Jozef Holenka, Jozef Buček, Eva Mikulová
November: Stanislav Žák, Pavol Fiala, Jozef Tolarovič,

Alžbeta Melišová, Peter Ponca, Emil Kuba, Natália Slivková, Jana Fránerová
December: Dušan Voda, Soňa Bačová, Jozefa Danihelová

70-roční

Máj: Anna Šimurdová, Marta Buzayová, Viera Danielová, Mária Blažeková, Mária Antálková, Július Labaš, Terézia Augustínová
Jún: Margita Macenauerová, Edita Havlíčková, Jarmila Reháková, Melánia Jakubovičová, Jozef Knotek, Alojz Kollár, Emília Sušilová, Mária Mozoličová
Júl: Viliam Ambra, Anna Jurenová, Rudolf Katerinec, Anna Mateovičová, Margita Prokopiusová, Anna Brhlíková, Viktoria Hroznová
August: Emília Reháková, Marta Šarkózyová, Ján Mach, Terézia Šestáková, Štefánia Gombárová
September: Jozef Zimka
Október: Elena Miháliková, Peter Dobšíček
November: Alžbeta Adamová
December: Ferdinand Pobjecký, Štefan Korman, František Ralbovský

75-roční

Máj: Jozefa Šmidová
Jún: Ladislav Vrabec, Alica Palkovičová
Júl: Ján Hladík, Zdenka Fialová, Milan Bakan, Pavel Morávek, Ladislav Marafko, Anna Gálová
August: Štefan Galba
September: Konrád Hruz, František Fedorčák, Mária Bakanová, Emília Kadlečíková
Október: Milada Božková, Jozefa Hájková
December: Rudolf Suchánek

80-roční:

Máj: Viktor Daniel, Jozef Zimka
Jún: Jolana Pobjecká
Júl: Júlia Nigrovičová
September: Ludmila Menšíková, Pavol Macháček
November: Marta Stachová, Longín Kupec
December: Rozália Havlová

85-roční

Júl: Helena Slobodová
Október: Jozef-Ervín Klempa, Valéria Salajková
December: Rozália Nemčanská, Anton Maca

90-roční

Máj: Anna Vachová
Júl: Anna Balažovičová
September: Rozália Vaculová

91-ročná

November: Alžbeta Blatnická

92-ročná

Máj: Jarmila Hájková

93-ročný

November: Anton Madára

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

Navždy nás opustili

Rudolf Skokánek (91 ročný)
 Helena Zachová (87 ročný)
 Bohumil Hladký (75 ročný)
 Ernest Bagin (81 ročný)
 Jozefa Nedvědová (80 ročný)
 Rozália Maďarová (86 ročný)
 Emília Poláková (69 ročná)
 Florián Cigánek (86 ročný)
 Eva Sidorová (65 ročná)
 Ľudovít Suchý (90 ročný)

OZNAM

V Hlásniku budeme prinášať informácie len z posledných 2 mesiacov pred jeho uzávierkou z dôvodu aktuálnosti. Ostatné udalosti, oznamy, texty a články budú prístupné cez webstránku mesta Šaštín-Stráže. Môžete ich aktuálne priniesť buď osobne do mestskej knižnice, alebo zaslať na adresu: kniznica@mestosastinstraze.sk aj s fotografiami.

Uzávierka najbližšieho čísla bude 28. februára 2013

Pri rybníku.

Foto: L. Ponca

Pri jazere č. 5.

Foto: L. Suchý

Odkaz redakcie všetkým čitateľom: PÍŠTE DO VÁŠHO HLÁSNIKA !

Všetky aktuálne zaujímavosti z dnešných dní či z dávno minulých, ale len tých, čo sa týkajú nášho mesta.

Pod článok sa vždy čitateľne podpíšte !!

Redakcia za obsah článkov nezodpovedá, za obsah osobne zodpovedá autor článku. Anonymné články neuverejňujeme ! Rozsah článku max. na A4, prípadne na pokračovanie. Redakcia si však vyhradzuje právo na neuverejnenie článku, ak je jeho obsahom osočovanie či urážky a jeho úpravu po pravopisnej a slohovej stránke. Časopis si možno zobrať zdarma v predajniach v našom meste. Ak ho nedostanete, môžete si po HLÁSNÍK osobne prísť do mestskej knižnice v pracovných dňoch od 10. do 16. hodiny.

Menné zoznamy boli uzatvorené ku dňu uzávierky Hlásnika, no i napriek tomu mohli nastať v údajoch zmeny, za ktoré sa ospravedľujeme.

Z finančných dôvodov nemôžeme uverejňovať dlhé zoznamy sponzorov. Prosíme organizácie, aby si tieto podakovania realizovali inou formou.

Články neprešli jazykovou úpravou.

Redakcia vám ďakuje za porozumenie.

*Na stromčeku sviečka svieti,
 pokoj, šťastie nech k Vám letí.
 A keď rozžiaria sa Vaše tváre,
 by hojnosti ste mali stále.
 Nový rok nech pomaličky
 vsunie šťastie do kapsičky,
 aby nespravili ste chybný krok
 celučičký d'alsí rok.*

*Radostné prežitie vianočných
 sviatkov a veľa šťastia,
 zdravia v novom roku želá*

Redakčná rada

HLÁSNÍK - informačný občasník MsÚ Šaštín-Stráže

Ročník XIII. - číslo 2 - December 2012 - Vydáva Mestský úrad Šaštín-Stráže. Zaregistrované na Okresnom úrade Senica. Evidenčné číslo: 3234/09.

Adresa redakcie: Mestská knižnica, Hviezdoslavova 4, 908 41 Šaštín-Stráže, tel. číslo 034/6592 464, e-mail: kniznica@mestosastinstraze.sk
 Šéfredaktorka: Jana Labašová. Redakčná rada: Mgr. František Havlíček, Mgr. Ludmila Machová, Rafael Menšík, Silvia Suchá, Bc. Martina Smolinská, Ing. Mária Macejková. Grafická úprava a tlač: Tlačiareň Durlák, Senica

Súmrak nad Bzilikou.

Foto: L. Polóny

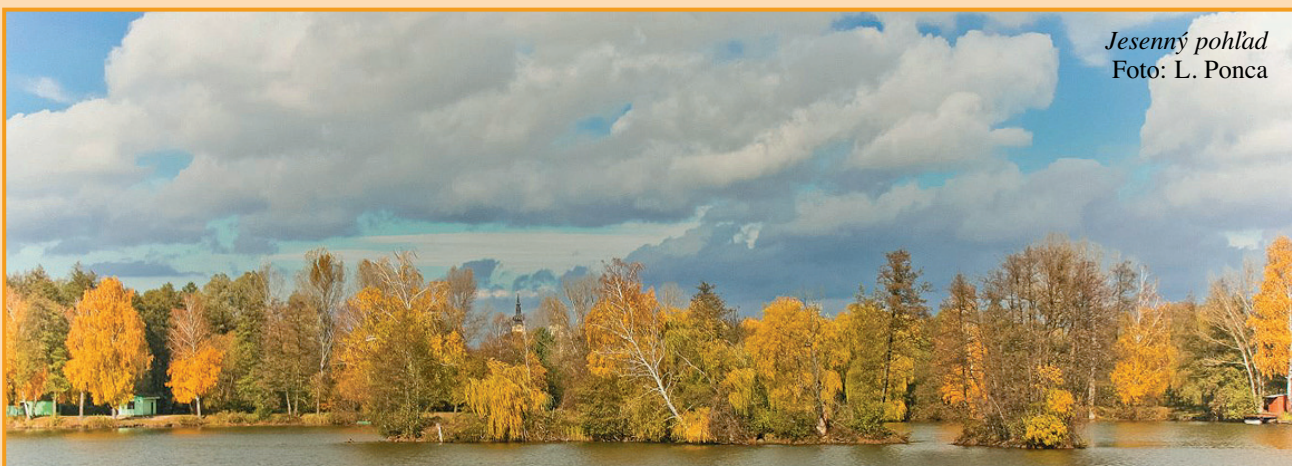
Zahmlená.

Foto: L. Ponca

Osvetlená Bazilika.

Foto: L. Ponca

Jesenný pohľad

Foto: L. Ponca

Projekt Comenius na ZŠ Šaštín-Stráže (článok na str. 7 – 8).

CVČ Beťárik (článok na str. 9).

Memoriál Branislava Bulku (článok na str. 20 – 21).